

ECHO

Rok VIII. Nr. 270

Łódź, piątek 30 września 1932 r.

CENY OGŁOSZEŃ.

Przed tekstem t. j. 1. Linia strona 40 gr za w. 22-m 1 lin. strona 5 lin. w tekście 40 gr., nekrologi 25 gr., zwyczajnie 15 gr strona 10 linów, drobne 12 gr. za wyraz, dla poszukujących pracy 10 gr. najmniejsze ogłoszenie 1,20 gr., dla bezrobot. 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc. drożej; ogłoszenia zagraniczne i trójkolorowe o 100 proc. drożej. Za termin druku i treść ogłoszeń administracja nie odpowiada. P. K. O. Nr. 68009.

Redakcja: Karłowicza 2. Tel. 138-23, 104-23.
Administracja: Karłowicza 4. Telefon 132-48
Redaktor i jego zastępca przyjmują od godziny 7 do 2 po południu
WARUNKI PRENUMERATY:
PRENUMERATA miejscowa z odbieraniem numerów w administracji „Echa” 3 zł. 10 gr. Odniesienie do domów 40 gr. Od dnia 1 stycznia 1932 r. prenumerata samiejscowa z przesyłką pocztową wynosi 2 zł. 50 gr. miesięcznie lub 7 zł. kwartalnie (przy zapłacie z góry).
Prenumerata zagraniczna 4 zł. 50 gr. Jeszcze nadesłane bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne. Rękopisy zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.

Poważna sytuacja na granicy sowiecko-mandzurskiej. Powstańcy zajęli dwie stacje kolejowe.

Nowe posiłki japońskie w Charbinie.

Mukden, 30 września. (Specjalna wiadomość „Echa”). Wiadomości o powstaniu oddziałów chińskich, stanowiących

ochronę kolei mandzurskiej pod wodzą generała Su - Ping - Wena powierdzają się w całej pełni. Chińczycy zajęli nie tylko stację graniczną Manczuli, ale również i Talajnor.

Sytuacja w pobliżu granicy sowieckiej

jest poważna. Na stacji Manczuli garnizon wojsk mandzurskich

został rozbrojony.

Powstańcy otoczyli konsulat japoński, który został odcięty od komunikacji ze światem.

Z Czczikam wyruszyły posiłki. Ponadto z Japonii wysłano 11 brygadę kawalerji, która już

wylądowała w Dayren

i odjedzie koleją przez Mukden do Charbinia.

PRZYMUSOWE ŁADOWANIE 3 LOTNIKÓW JAPOŃSKICH.

London, 30 września. (Od wł. kor.) Trzej lotnicy japońscy, którzy podjęli przed kilku dniami próbę przelotu

z Tokio do San Francisco zostali odnalezieni na półwyspie Alajta, gdzie ładowali przymusowo nad rzeką Mantano.

NOTA CHIŃSKA.

Geneva, 30 września. (Tel. wł.) Delegat chiński przy Lidze Narodów Jen wręczył Radzie Ligi Narodów oraz kilkunastu innym przedstawicielom państw notę w sprawie stanowiska Chin

wobec konfliktu mandzurskiego.

Nota chińska stwierdza w siedmiu punktach żądanie przez Japonię prawa między narodowego, własnych zobowiązań, paktu Kelloga i układu dziewięciu mocarstw

Dalsze odkrycia w aferze kokainowej. Aresztowanie żony sekretarza sejmu śląskiego.

Lwów, 30.9. Aresztowanie w pociągu pociągów Katowice-Lwów Kazimierza Lacha, byłego komisarza policji pod zarzutem przemycań i sprzedawania kokainy pociągnięto za sobą dalsze sensacyjne aresztowania, dokonane przez straż graniczną w Katowicach.

Jak już „ECHO” podało kom. Lacha w pociągu pociągów Katowice-Lwów aresztował kom. strażnicy granicznej Kowalski. Przy Lachu znaleziono większą ilość

stołków z kokainą.

Początkowo nie chciał się przyznać do niczego, wzięty jednak w krzyżowy ogień pytań, załamał się i wydał swoich współników. Przy Lachu znaleziono również obfitą korespondencję, wskazującą na to, że utrzymywał bliższe stosunki z żoną sekretarza sejmu śląskiego Franciszka Nowakowa. P. Nowak w czasie powstania na Górnym Śląsku odzna

czył się

niezwykłą dzielnością, był komendantem kilku oddziałów bojowych, a w konsekwencji został mianowany sekretarzem sejmu śląskiego. Przesłuchany Lach podał

Desygnowany premier Węgier.

Dotychczasowy minister obrony narodowej Gombos, przywódca skrajnej prawicy (faszystów) otrzymał misję utworzenia gabinetu węgierskiego.

że zapoznawszy się w Katowicach z p. Nowakowa dostał przez nią intrygantnie zajęcie w Hucie Pokoju. Ona nakłoniła go do wstąpienia w szeregi handlarzy kokainy. Po tych zeznaniach straż graniczna we Lwowie zawiadomiła o wszystkim straż graniczną w Katowicach, przesyłając jej równocześnie obszerną korespondencję, skonfiskowaną u Lacha.

Na tej podstawie straż graniczna w Katowicach aresztowała p. Nowakowa i

odstawiła ją do więzienia.

Wiadomość o aresztowaniu żony znanego i szanowanego powszechnie sekretarza sejmu śląskiego wywołała wielkie wrażenie.

Prócz Nowakowej aresztowano jeszcze pewnego urzędnika ze Straży celnej, z którym przemytnicy stali w kontakcie i który ułatwiał przemyt kokainy z Bytomia do Katowic. W sprawie tę wjeżdżający jest również pewien obywatel czechosłowacki, którego również przytrzyma

mano. Jak wynikało z dochodzeń, w pociągu pociągów Katowice-Lwów przez Lacha jechał jeszcze drugi przemytnik kokainy, który, widząc co się święci, na dworcu głównym we Lwowie zbiegł. — Przemytnik ten wiozł ze sobą około półtora kilograma kokainy. Lach bowiem, jak oświadczył podczas zeznań, chciał sprzedać tutaj

3 kilogramy kokainy. —

Sledztwo w tej sprawie dalej prowadzone bardzo energicznie przez Straż graniczną i spodziewane są dalsze aresztowania.

Katowice, 30.9. Aresztowanie Nowakowej, znanej w sferach towarzyskich Katowic działaczki społecznej, która ongiś cieszyła się ogólnym szacunkiem, wywołała w Katowicach piorunujące wrażenie.

P. Nowak, który nic nie wiedział o intymnych stosunkach swej żony z Lachem, ani o należeniu jej do szajki przemytników, natychmiast zgłosił swą dymisję.

W związku z wykryciem tej sensacyjnej afery spodziewane są dalsze aresztowania.

Straszliwy finał kłótni małżeńskiej. Popędliwa wieśniaczka uśmierciła swego męża.

Inowrocław, 30 września. Cicha wioska kościelna Złotniki Kujawskie (pow. inowrocławski) była miejscem krwawej kłótni małżeńskiej, której ofiarą padł z ręki żony — mąż.

To tej mroźnej krwi w żyłach zbrodni było następujące:

Małżonkowie Teodor i Marja Kreczau li czyli sobie po 57 lat życia, które toczyło się trybem dość spokojnym. Tylko od czasu do czasu małżonka, należąca do typu impulsywnych i popędliwych niewiast, wszczyniała kłótnie, które zazwyczaj kończyły się ugodowo.

Aż oto nadszedł feralny dzień. Z

niewiadomej nikomu bliżej przyczyny pomiędzy małżonkami wybuchła sprzeczka, która niebawem zamieniła się w kłótnię. Rozwścieczona do ostateczności p. Marja chwyciła w pobliżu znajdującego się drąg i uderzyła nim z całej siły w głowę swego małżonka. Rezultat okazał się tragiczny. Teodor Kreczau, doznawszy silnego wstrząsu mózgu,

wyznał w kilka chwil ducha. W sprawie tej policja wdrożyła energiczne śledztwo celem stwierdzenia właściwego przebiegu tej tragedji małżeńskiej.

Krwawy napad rabunkowy na Pomorzu. Zamaskowani bandyci w mieszkaniu rzeźnika.

Chełmża, 30 września. Dokonano zuchwałego włamania rabunkowego do mistrza rzeźniczego Karola Wutego w Biskupicach pod Chełmżą. Wutogowa usłyszała nagle w czasie snu jakiegoś szmeru w składzie rzeźniczym. Udała się więc do sklepu. W chwili, gdy otworzyła drzwi sklepu,

czterech zamaskowanych bandytów oddało do niej kilka strzałów karabinowych, które ugodziły ją w pierś. Przybiegł wtedy mąż, do którego również strzelano, raniąc go ciężko.

Na odgłos strzałów przybiegli ze wsi sąsiedzi i znaleźli nieprzytomnych małżonków w składzie na podłodze w kałuży krwi. Zbrodniarzy już nie było.

Zawiadomiono natychmiast posterunki P. P. w Siemioniu i Chełmży, które wysłały natychmiast urzędników na miejsce zbrodni. Zabezpieczono lekarza dr. Przewoskiego

z Chełmży, który kazał rannych przewieźć do szpitala.

Rozpoczęto energiczne śledztwo. Po krótkim czasie znaleziono w pobliżu posesji lokatorki Wiktoria Styzińskiej.

Tym zajęcia były długotrwałe nieporozumienia pomiędzy 28-letnim Józefem Ratajczykiem z jednej a Styzińską i jej sublokatorzem Józefem Jezierskim z drugiej strony. Nieporozumienie miało podkład finansowy z tytułu pewnych pretensji finansowych.

Już onegdaj doszło pomiędzy przeciwnikami do awantury,

zakończonych strzałami, oddanymi z rewolweru przez Ratajczyka. Po tej strzelaninie nocnej nastąpił w domu spokój, jednakowoż nie na długo. Nad ranem doszło do nowej kłótni, która zakończyła się tragicznie.

Uzbrojony w ciężki pret żelazny, napadł Ratajczyk na Styzińską, przyczem w trakcie bójk

rozplątał nieszczęśliwej czaszkę.

Jezierski doznał natomiast od uderzenia preta złamanie lewej ręki oraz innych kontuzji cielesnych.

Zgon nieszczęśliwej nastąpił niebawem wskutek załamania czaszki i wstrząsu mózgu. Tragicznie zmarła

osterociła dwoje dzieci: 13-letniego chłopca, oraz 12-letnią dziewczynkę.

Mąż Styzińskiej przeżywa we Francji. Zaznaczyć należy, że zabójca Ratajczyk miał już raz sprawę o morderstwo. W sądzie jednak zdołał się Ratajczyk wywinąć od kary, przyczem jako sprawcę zabójstwa kobiety zasądono jego ojca, który po odcierpieniu karv zmarł.

O czynimie mordercy świadczy fakt, że po dokonaniu zbrodni najsłabiej udał się do mieszkania i zaczął obmywać krew z rąk i twarzy. Aresztowanie nastąpiło w mieszkaniu, kiedy Ratajczyk

chciał się położyć do łóżka, jakgdyby nic przedtem nie zasło.

Szkoła imienia Michaliny Mościckiej.

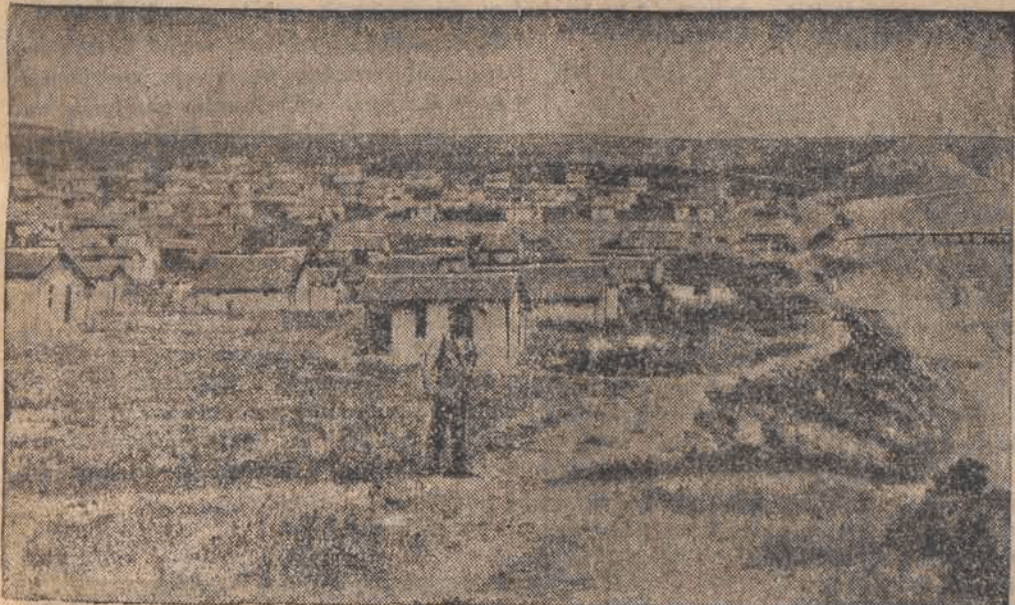
Celem uczczenia pamięci 6 p. Prezydenta wej Michaliny Mościckiej, magistrat m. st. Warszawy nazwał szkołę powszechną Nr. 49 — imieniem Michaliny Mościckiej. Ceremonja przemianowania szkoły miała miejsce dnia 29 b. m. — w dniu Imienin Zmarłej.

Zwycięzca w zawodach o puchar Gordon-Bennetta.

Amerykański balon „U. S. Navy” — na lewo jego nawigator porucznik Settle — przebył w linii prostej z Bazylei do Dąbelszki w powiecie święciańskim za Wilnem 1550 km., odnosząc temsamem zwycięstwo nad wszystkimi współzawodnikami. Polskie balony „Polonia” i „Gdynia” zajęły wśród 17 balonów zaszczytne czwarte i szóste miejsca.

Straszne skutki trzęsienia ziemi w Grecji.

Charakterystyczna wioska na półwyspie Chalkidike, gdzie wysiedleńcy greccy z Małej Azji mieszkają w nitych domkach. Trzęsienie ziemi, które nawiedziło półwysp chalcęński zburzyło kilkunastu miast i wsi, przyczem kilkaset osób poniosło śmierć. Wysepka Amogiani znikła pod powierchnią wody.

Dolar i funt w Łodzi.

Prywatnie dolar papierowy w żądaniu 8,91, w płaceniu 8,90; dolar złoty w żądaniu 8,93, w płaceniu 8,92; funt angielski w żądaniu 30,85, w płaceniu 30,70; rubel złoty w żądaniu 4,62 w płaceniu 4,60; marku w żądaniu 2,12, w płaceniu 2,11; za 100 franków francuskich w żądaniu 35, w płaceniu 34,90.

TEATR JAR

Kilińskiego 124, tel. 215-15.
Dojazd tramwajami 4, 10, 16 i 17.

Dzisiaj, w piątek, 30 września r. b. o godz. 8 i 10 wiecz.
Inauguracyjna PREMjera!
Wielka rewja humoru, piosenki i tańca p. t.
Udział biorą: Nina Polakówna, St. Woliński, Basia Reńska, Janina Kozłowska, Rela Relówna, K. Ostrowski, Imre Szenes, H. Wróblewski
Wł. Sadowski, B. Chomentowski, Skorasieński i inni.
Codziennie 2 przedstawienia o godzinie 8 i 10 wiecz.

TIP-TOP

BALET:
W soboty, niedziele i święta 3 przedstawienia o godzinie 6, 8 i 10 wiecz.
Kier. lit.-art. dyr. T. SYGIETŃSKI.
Ceny biletów od 75 gr.

Rok więzienia za udział w procesji z kapeluszem na głowie.

Radom, 30 września. (Od wł. kor.) — Sąd grodzki w Radomiu, pod przewodnictwem sędziego Kauna, rozwał sprawę 21-letniego Władysława Chojnackiego, zam. w Radomiu przy ul. 1-go Maja 5.

wiernych zgromadzenie około Najświętszego Sakramentu, wzywały go do zdjęcia kapelusza, Chojnacki prowokacyjnie poprawiał go sobie na głowie.
Sąd na podstawie zeznań świadków doszedłszy do wniosku, że prowokacyjne zachowanie Chojnackiego znieważało kościół, skazał go na 1 rok więzienia.
Skazanego, który odpowiadał z wolnej stopy, odprowadzono wprost do więzienia.

Włamywacze w kościele i na plebanji.

Radomsk, 30 września. Do kościoła parafjalnego w Zawadzie, niezłani osobnicy dokonali włamania i po rozbieniu puszek zabrali znajdujące się w niej 2 zł.

ki z gotówką około 135 zł., 1 garnitur męski, 1 parę butów, i 1 parę kamazy ogólnej wartości zł. 120.
Wstępnie czynu dopuścili się prawdopodobnie złodzieje miejscowi. Dochodzenie w tej sprawie prowadzi post. P. P. w Gidlach.

Listy miłosne opryszka w fortepianie ziemianki. Skazanie groźnej szajki bandytów.

Sosnowiec, 30 września. Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym w Sosnowcu, zasiadł osławiony w całej Polsce bandyta Svrak, z Płasków wraz z kompani: 25-letnim Józefem Kościakiem z Rudy Śląskiej, 35-letnim Ignacym Prausem z Grodzca i 41-letnim Julianem Chuchulskim z Sosnowca (Wapienna 22). Wszyscy oni oskarżeni byli o napad rabunkowy na rodzinę Rudolców (Sosnowiec Piotrkowska 8).

Zdołał jednak zbiec.
W 2 lata później był postrachem Kresów Wschodnich gdzie ślad jego bandy znaczyły trupy, zniszczenia i popioły. Ujety, skazany był przez sąd wojenny na karę śmierci. Prezydent zamieniał mu jednak karę na dożywotnie więzienie, skąd po 8 latach pobytu odzyskuje wolność.

Ze względu na osobę Syrka, sala sądowa od samego rana była przepiękiona publicznością. Przeszło bowiem Syrka jest b. bujna.
Już w 1918 roku grasował on w Zagłębiu, przycem ujeży, pilnowany był przez policję nawet w szpitalu.

z córką właściciela ziemskiego z pod Grudziądza która została jego kochanką. Zaopatrzył go ona w broń i pieniądze, ułatwiając organizowanie nowej bandy.

Piekarze warszawscy nie przyjęli nowych warunków

Warszawa, 30 września. Warszawa znów grozi strajk piekarzy. Konferencja zwołana przez insp. pracy, inż. Eichhorną nie dała żadnych pozytywnych rezultatów.
Przedstawiciele właścicieli piekarni nie przyjęli nowych warunków, wysuwanych przez związek zawodowy, wobec wygasającej umowy zbiorowej.
W rezultacie cała sprawa została skierowana do ministerstwa Pracy i tam od dziś znajduje się jej punkt ciężkości. Strajk jest bardzo prawdopodobny.

„Przyślij mi bombonierkę z cukierkami” — pisze Syrka do swej kochanki. W kilka dni potem na pocztę w Grodzcu na adres jednego ze wspólników przychodzi „Mauzer” lub „Nagan”, z nabojami dla Syrka. Ostatnimi występami bandy Syrka był napad na Rudolców, oraz sklep Szulima Zadela w Zagórzcu (pod Sosnowcem). Syrka skazano na trzy lata więzienia, Kościaka i Prausego na 2 lata więzienia z pozbawieniem praw na lat 5. Chuchulskiego uniewinniono. Skazani oczekują w więzieniu dalszych sądów i wyroków.
Bogata korespondencja Syrka, policja odkryła u narzeczonej, schowana w forte pianie. Listów, kart, wyroków sądowych a także wyrok śmierci, ulaskawienie itp. znaleziono razem około tysiąca sztuk.

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

(—) W okręgu bombajskim odbyła się poraz pierwszy w historii Indji uroczystość religijna z udziałem parjasów. Jest to skutek porozumienia zawartego w celi więziennej Gandiego. Dotychczas świątynie hinduskie były dla parjasów niedostępne pod groźną karą śmierci.
(—) Premier Herriot wygłosił na wczorajszym posiedzeniu zgromadzenia Ligi Narodów 30-minutowe przemówienie, w którym próbował podtrzymać prestiż genezewskiego areopagu.
(—) Na francuskiej Riwierze szalała gwałtowna burza, która wyrządziła duże straty w winnicach i niżej położonych domach.
(—) Gdańsk wysunął na stanowisko wysokiego komisarza Wolnego Miasta kandydaturę b. posta Wielkiej Brytanji w Warszawie Max Müllera, który przybył do Genewy.
(—) Słynny obraz Józefa Brandta „Odśwież Włędnia” został podczas licytacji zbiorów królewickich w Monachjum zakupiony dla Muzeum Wojska.
(—) Jako sprawcę potwornego zabójstwa kobiecy, której zaszyte w worku zwłoki znaleziono w pobliżu stacji Żabki pod Warszawą przesładowano 49-letniego bezrobotnego kelnera Walentego Milewskiego, zamieszkałego przy ul. Nowolipki 24 w Warszawie. Zamordowana, 49-letnia Franciszka Podsiada, kolporterka gazet, żyła ze swym zabójcą jako nieślubna żona.

Ponowne trzęsienie ziemi w Grecji. Dotychczas wydobyto z pod gruzów 228 trupów.

Ateny, 30 września. W ciągu nocy dokoło się odczuć zarówno w Salonikach, jak i na półwyspie Chalcedońskim znowu gwałtowne trzęsienie ziemi. Liczne zabudowania, które już poprzednio zostały uszkodzone, runęły w gruzy. Wiele nowych domów zostało poważnie uszkodzonych. Wyrywa szerokości 2 m. i długości 6 km, jaka wytworzyła się na skutek pęknięcia ziemi po pierwszym trzęsieniu.
Ludnością owładnięty panika. Mieszkańcy Salonik w obawie powtórzenia się katastrofy, spędzili noc pod gołym niebem. Pięć okrętów angielskich przyplęzło do

portu Hierissos, na zachodnim wybrzeżu półwyspu Chalcedońskiego, przywożąc dla dotkniętej katastrofą ludności żywność i lekarstwa.
Szkoły materialnie sięgną wielu milionów.
Do wybudowania starych baraków dla bezdomnej ludności, potrzebna jest suma 27 milionów drachm.
W czasie trzęsienia ziemi w Grecji poniosła śmierć 328 osób. Liczba rannych przekracza 1.000.
Ateny, 30 września. Trzęsienia ziemi na półwyspie Chalkydyki nie ustają. Silny wstrząs ziemi zniszczył całkowicie Egribuncak i Łażnie w Apolloniados. Zawaliły się wszystkie domy.
W drodze do szpitala zmarło kilku ciężko rannych. Wszyscy mieszkańcy spędzili noc na prz. bojąc się wstępować do domów. Także urzędnicy pocztowi i policjanci pracują pod gołym niebem

Leśne eskapady właściciela kawiarni. Zbrodnicze zabawy z chłopcami.

Warszawa, 30 września. Wczoraj aresztowano Bolesława Wojciechowskiego właściciela kawiarni przy ulicy Długiej za uprawianie czynów lubieżnych z chłopcami.

Wojciechowski zwabił chłopców pod różnymi pozorami do lasu Białej go. Za czyny Wojciechowski postawiony został w stan oskarżenia.

Redukcja mężatek w Białymstoku. Magistrat zwolnił sześć osób.

Białystok, 30 września. Dążąc do poczynienia jaknajdalej idących oś. zjedności oraz usprawnienia działalności magistratu, komisarz rządowy Nowakowski, zarządził konieczną redukcję przycem na pierwszy ogień poszło

5 mężatek, których mężowie pracują i 1 panna do brze sytuacji, której ubytek kilkuset złotych miesięcznie nie poczyna wielkiego uszczerbku w budżecie.

Przewlekła choroba żołądka przyczyną śmierci wieśniaka.

Łódź, 30.9. Ubiegłej nocy w wsi Rzepki, gminy Czarnocin, powiatu łódzkiego, powiesił się we

własnej stodole zamożny wieśniak 60-letni Wojciech Owczarek.
Dzisiaj rano zauważył wisielca 17-letni służący i zaalarmował domowników. Wszelkie próby ratunku okazały się bezskuteczne. Zwłoki amobójcy zabezpieczyła policja.
Przyczyną tragicznego zbroku — przewlekła choroba żołądka.

Starzec pod wozem.

Łódź, 30 września. W dniu wczorajszym, w godzinach popołudniowych na ulicy Żeromskiego został przejechany przez wóz jakiś przechodzący przez jezdnię starzec. Okazał się nim 85-letni Johann Reit, zamieszkały przy ulicy Gdańskiej 70.
Reit odniósł złamanie prawej ręki. Zawetowany lekarz miejskiego pogotowia tatkunowego po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł ofiarę wypadku do domu.

Rejestracja rocznika 1914.

Jutro dnia 1 października r. b. w godzinach od 8 do 13.30 winni się zgłosić do spisu poborowych w biurze wojskowym magistratu m. Łódzi przy ulicy Zawadzkiej 11, mężczyźni rocznika 1914 zamieszkał na terenie 1 komis. p. p. o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, oraz zamieszkał na terenie 7 komis. p. p. o nazwiskach na litery A, B, C.
Zgłaszający się do spisu winni posiadać dowód osobisty lub też metrykę urodzenia, wyciąg z ksiąg i zawiadzenie o rejestracji.

„RONNY” na ekranie „Luny”.

Trzecią film, który obiktuje w szereg wsolich i przemilych scen, jest miłość młodej, uroczej paryżanki i panującego księcia w operetkowym państewku Peruza, które posiada śliczne dziewczęta, pyszne wojsko, jowialnych ministrów i własna, oryginalna kolejkę górską.
Ronny jest ładna, inteligentna, nowoczesna panna, rysownicza kostiumów w wielkiej pracowni krawieckiej w Paryżu.
A w operetkowym państewku Peruza panuje miły książe, którego główną troską jest brak odpowiedniej spiewaczki w teatrze dworskim, gdzie ma być właśnie odegrany jego utwór. Główna zaś troską ministrów Peruzy jest brak faworytki panującego księcia, faworytki którąby była inteligentnym narzędziem w ich celu.
Ronny przyjeżdża z kostiumami na premierę i wnet staje się ośrodkiem podwójnej intrygi: dyrektor teatru chce, by zastąpiła nieobecna primadonna, a prezes rady ministrów żeby została miejscową markizką de Pompador.
A młody książe chce prosto, żeby go kochała.
Dziwny to kraj, ta Peruza... Nie masz go na żadnej mapie, nie znajdziesz wzmianki o nim w żadnej encyklopedji, a jednak istnieje to male ksiastewko, położone gdzieś bardzo wysoko. Dwa razy dziennie, sapć i stekając, przyjeżdża pocąg kolejki górskiej, jedne polaczenie Peruzy z szerokim światem. Ludzie tu żyją bez trosk i kłopotów, bez podatków i protestowanych weksli. Książę nie bawi się w politykę, ale komponuje piękne opery, a jego ministrowie i cały dwór podtrzymują radię: kobeity, wino i splew...
Muzyka Kalmana przesłiczna, inscenizacja wspaniała. Kathe v. Nagy gra wytwornie i wyzłada czarująco. Film obiktuje w efektowne sceny taneczne, dzięki bozatem i Nyskotliwej wystawie mle hawt oko.
Partnerem Kathe v. Nagy jest Mark Dantzer w roli księcia, młody i wytworny aktor. Obok nich przesłiczna Monika Casty i kapitalny komik Lucien Baroux.

SLYNNY ZESPÓŁ ILUZJONISTÓW SEMBULERUSA.

który swą techniką przy wykonywaniu eksperymentów wywołuje wszędzie niechęć i zachwyt wśród licznie zbranej publiczności, występuje codziennie o godz. 8 wiecz. we witymym namolcie na placu przy ul. Roklińskiej 7 (dojazd tramwajami: 10 i 16).

ODCZYT CZERWONEGO KRZYŻA.

Staraniem Sekcji Odczytowej Oddziału Łódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża s dniem 2 października r. b. rozpocznie się nowy cykl odczytów popularnych.
W niedzielę, dnia 2 października r. b. o godz. 12 min. 30 w południe w sali YMCA Piotrkowska 89, inż. Jan Kloczkowski wygłosi odczyt n. t. „Rola wody w szerzeniu się chorób zakaźnych”.
Wstęp bezpłatny.

KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA ŁÓDZ-PIOTRÓW
Autobusy na powyższej linii odchodzą do Piotrkowa o każdej pełnej godzinie od 7-ej rano do 21 w wiecz. z ul. Wólczajskiej 232, przy Dworcu Południowym. Czas przyjazdu godz. 1.30 cna zł. 4.-

SALON DAMSKI p.f. „LEON”
Wólczajska 61, front, II p.
ONDULUJE I STRYŻE PO CENACH BARDZO NISKICH bo w prywatnym mieszkaniu.
UWAGA: Wyuczony tanio onduluje nowoczesnym sposobem. MANICURE 60 gr.

Reklama to potęga!

PORADNIA WENEROLOGICZNA
Leczący specjaliści
Sawadzka 1.
czynna od 8 rano do 9 wiecz., od 11-12 i 2-3 przyjmuje kobieta lekarka w niedziele i święta od 9-2 po poł.
Leczenie chorób WENERYCZNYCH I SKROBYCH
POBAD 3 ZŁ.

DOKTOR H. WOLKOWYŚKI
Cegielniana Nr. 4, telefon 216-90.
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopięciowych.
Przyjmuję od godz. 8 do 2 i od 5 do 9, w niedziele i święta od godz. 9-ej do 1-ej.

POSZUKUJE dwóch pokoi z kuchnią w okolicy placu Reymonta, lub przyległych ulic. Oferty sub. „A. B.” do Adm.

DOKTOR REICHER
Choroby skórne, weneryczne i moczopięciowe.
Południowa 28, tel. 201-93
Przyjmuję od 8-11 rano i od 5-8 wiecz. w niedziele i święta od 9-1.
Dla niezamożnych ceny leznic.

DWA duże eleganckie pokoje w centrum miasta na parterze do wynajęcia. Nadaje się na biuro. W razie wynajęcia przez osoby prywatne mogą być z utrzymaniem. Ceny rewelacyjne niskie. Władość ul. Gdańska 19, m. 2.

POSZUKUJE 2 pokoiów z kuchnią, przed pokojem i wszelkimi wygodami w okolicy Karola. Oferty sub. „Natychemiast L. S.”
ZNALEZIONO wyciąg z ksiąg stulej ludności na nazwisko Pawełczyka Tad. Do odebit. ul. 11-go Listopada 138 w Kaz. Błazczyka w godz. od 5 do 7 wiecz.

GABINET Kosmetyki Lekarskiej
Choroby skórne i włosów
SZKOŁA KOSMETYCZNA
zwatwierz. przez władze państwowe
Dr. med. Lewinsonowej
Śródmiejska 27, tel. 143-63 od 10 r. do 8 w.
Chirurgja kosmetyczna, żyłaki, odmrożenia.
Dla niezamożnych ceny leznic.

INFORMACJI w sprawach spadkowych, hipotecznych, sprzedaży i kupna z licytacji majątków udziału: Południowa 28, m. 15, front, lewe wejście, godz. 9-10 i 3-4.
GIEBEL Józefa, zam. ul. Cymera 17, żubiła legitymacje zapomogową.

OLA GUM
NIE PRZERWATYWY! —
lecz wyrażnie PRZERWATYWY „OLA”
winion Pan sądac, wszystko inne są rżekomo równie dobre, jak najenergicznej odrzucac.
Prawdziwe, jedynie a nazwą „OLA”
i tą marką na każdej kopercie.

Dowód sprawności techniki polskiej.

Nowy gmach Telegrafu i Telefonów Międzymiastowych.

Monumentalna budowla stanęła kosztem 13 i pół miliona złotych.

Warszawa, we wrześniu.
 Na wielkim placu po spalonych skła dachach towarowych pomiędzy ulicami Nowo grodzką, Poznańską i św. Barbary, placu, którego front uliczny wynosi około 200 me trów, rozpoczęto wiosną 1928 r. roboty ziemne. W ciągu trzech lat ukończono wy kopy, fundamenty i montaż konstrukcji że lamnej, gmachu, którego koszt przewidziano na 13,5 miliona złotych.

Dzisiaj, po dalszym roku, z głębi ulicy Żó rawskiej widnieje monumentalny gmach nowocześnie, całkowicie na zewnątrz wykończony i w rzeczywistości w znacznej części oddany już do użytku. Z okien budynku mieszkalnego wychylają się kwiaty i zwisa ją dywaniki, w części wieżowej funkcjonuje biura. W wielkiej części pomieszczeń montuje się już precyzyjną aparaturę. Reszta będzie ostatecznie skończona w lutym 1933 r.

Impozująca elewacja gmachu, do wyso kiej pasa podokonnego i pietra obliczawna czerwonym piaskowcem, wyżej otynkowana tertzystem w dwóch kolorach, dominuje nad całą południową częścią miasta. Przy zbiegu Poznańskiej i Nowogrodzkiej umieszczono główne wejście. Stąd na prawo — wzdłuż Nowogrodzkiej — panuje zaskakująco zwolna telegraf; saltu publicznosci, sale aparatów, radja, szkoła teletechniczna (która już bieżący rok szkolny w najbliższych tygodniach rozpoczyna na nowej siedzibie), — spiłownie dla nocnych dyżu row jadalnia dla personelu oraz urząd pocztowy dla tej dzielnicy. Z wejścia na lewo — wzdłuż Poznańskiej — kraj telefonu,

który się kosztem telegrafu coraz bardziej rozrasta. To też ma on przewidziane dal sze możliwości poszerzenia w części wieżo wej, w której chwilowo mieści się część biur Ministerstwa i Dyrekcji Poczty i Tele grafów, Muzeum Pocztove, oraz biuro pro jektów architektonicznych. W części telefo nicznej pomieszczone sale z rozmównicami, stacje „wzmacniakowa”, sale aparatów f. t. d.

Sztynie, warsztaty, kotłownia, elektrownia i magazyny mieszczą się w olbrzymich sute renach gmachu.

Od strony ulicy św. Barbary przylega, jak drobna przybudówka, czteropiętrowy budy nek mieszkalny. Tam urządzone już miesz kana Ministera i Wiceministra Poczty i Tele grafów oraz szeregi mieszkań dla funkcionar Juszw Ministerstwa i Dyrekcji Poczty i Tele grafów. Jest to jedyna część budowli, w której, ze względu na specjalny charakter „domowy”, futryny okien i drzwi wykonane są z drewna.

Inne w całym gmachu wykonane ze stali ciągnionej względnie blachy żelaznej po winjowanej i pomalowanej olejno na kolor

stalowy. Wnętrza ujęte w żelbetony szkie let, są skromne, lecz starannie wykończone. Zastosowano malownice olejowe, olejne, oraz tapety i boazerje. Przed oddaniem do użytku wysuszono budynek zapomocą spec jalnych maszyn.

W podwórzu olbrzymiego gmachu, któ rego kubatura wynosi około 130,000 m. sześci, stanowią oddzielny budynek na garaże i mieszkania dla szoferów i dozorców.

Właściwy gmach CTM, czyli budynek główny, ustawiony jest na fundamentach be tonowych i żelazobetonowych i wykonany w szkielecie żelaznym. Dla wzmocnienia bar dzo niejednolitego gruntu zastosowano nad to pod wieżą i budynkiem mieszkalnym oprócz ław żelbetonowych pale systemu „Straussa”.

Konstrukcję żelazną ze względów statycz nych i ogniowych obetonowano. Ściany ze wewnętrzne o grubości 0,41 m. i zewnętrzne (0,06—0,41 m.) wykonano z cegły dziuraw ki, stropy dano pustkowe o żelbetonowych żebrach. Ze względów termicznych zaizolo wano

plytami korkowemi (1—3 cm. grub.) ściany zewnętrzne cieńsze niż 0,41 m., obe tonowane konstrukcje żelazne, znajdujące się w ścianach zewnętrznych, otulają stropu stankowe pod tarasami. Tarasy pokryte są plytami aluminiowemi na asfalcie systemem „Metesfalt” inż. Szpakowskiego.

Wielką różnorodność materiału przedsta wiają podłogi: w biurach klepka dębowa na asfalcie, w salach aparatów linoleum, w sa lach dla publiczności lastrico, — które tak że zastosowano w dwóch kolorach na stop nitach klatek schodowych i podestach — w ustępach terrakota, wreszcie w suterrenach beton, stalo-beton, asfalt i terrakota zależ nie od przeznaczenia lokalu.

Ściany wewnętrzne otynkowane są na ogół zaprawą wapienną ze szlichtą wapien no-gipsową. W suterrenach przeważa za prawa cementowa z domieszką „murobitu”.

Klatki schodowe, korytarze i niektóre po mieszczenia o charakterze specjalnym poma lowano farbą olejną zwykłą i kwasoodpor ną; do wszystkich innych ścian i suterren użyto farby klejowej na jasno w dwóch ko lorach. Ściany głównych sal dla publiczno ści wyłożone będą częściowo plytami alabastrowemi pochodzenia krajowego. Armatury i wszelki sprzęt oświetleniowy jak plafony, trybisy, żyrtudoła, lampy

BEZPŁATNIE rozsyła się broszurę rzeczniczki medycyny tyba tskiej Mieczysława Piastuszkiewicza p. t. „JAR MEDYCYNIA TYBETAŃSKA UZDRAWIŁA CHOROBY” a aby wszyscy nieleczalni i słabo chorzy przy kochali się, że mogą mieć nadzieję na uzdrowienie. Warszawa, Netolińska 5 m. 3, telefon 8-55-52.

biurkowe i t. d. powierzono do wykonania kufowej firmie.

Oprócz instalacji centralnego ogrzewa nia wodnego, parowego i powietrznego, prócz wodociągu i kanalizacji, gazu, wentyla cji, instalacji elektrycznej siły i światła z własną pomocniczą elektrownią, posiada gmach również instalacje dla prądów słabych, t. j. telefonów wewnętrznych, dzwon ków zamków, zegarów, termometrów elektry cznych i radja. W części telegrafu zastoso wane będą prócz tego transporciery mechaniczne i pneumatyczne.

Jeśli dodamy do tego, że gmach posiada 5 wind o. obowych i 3 windy towarowe z których pospiesznie przebiegają 1 m. na se kundę (w normalnych windach szybkość ta wynosi 0,70 m.), że wszelkie urządzenia są ostatniem słowem techniki, że instalacje przewidziane rozpatrywane były zgroby pod kątem widzenia jak najdalszego usprawnie nia obsługi telegraficznej i telefonicznej, z natury swej niesłychanie skomplikowanej i wymagającej drobniogowej precyzji — to zrozumiałem będzie poczucie zafascowania w sprawność tego właśnie aparatu państwowo go, który w ciężkich chwilach narażony jest na najpoważniejsze próby. I zrozumiałem będzie poczucie dumy, że wszystkie niemal, najbardziej skomplikowane aparaty, środki techniczne i konstrukcje są wykonane przez firm krajowe z krajowych materiałów, są wynikiem naszej polskiej organizacji i prze mysłowej siły.

Pamiętajcie o Inwalidach wojennych.

Nowy Zeppelin na szynach.

Na linii Berlin—Hamburg (290 km) uru chomiono nowy motorowy pociąg błyska wiczny, który porusza się z szybkością 150 km. na godzinę.

Walka strażaków z szerszeniami

Po 4-ch godzinach owady wytępiono.

W okolicach Altony zdarzył się jedyny w swoim rodzaju wypadek, polegający na walce straży ogniowej z rojem szerszeni.

W jednym z parków podniejskich osiadł w dniu wczorajszym po południu na drzewie rój tych niebezpiecznych owadów i zaczął się dawać we znaki wszystkim przechodniom. Ponieważ, iak wiadomo, trzy wzglę

dnie 4 ułkucia szerszenia wystarczą ja do zabicia człowieka, zaalarmo wano natychmiast straż pożarną, której zdaniem było unieszkodliwić gniazdo owych groźnych krewniczek-pszczoly. Strażacy wystąpili w pełnym rynsztunku bojowym, czal w specjalnych ubraniach ochron nych maskach gazowych i hełmach i po 4-godzinnej walce zdołali wszy stkie szerszenie wytępić.

Śmierć pogromcy ludzkości.

Tajemnica laboratorium.

Niespełna dwa miesiące temu Londyn został wstrząśnięty osobliwa tragedią znanego chemika Erne sta Readinga.

62-letni Reading pewnego dnia zmarł w szpitalu wśród objawów ciężkiego zatrucia.

Nie zdołano stwierdzić substancji, która chemik się struła, a także objawy, wśród których okazało się zatrucie organizmu, odbiegały od tych wszystkich, które dotąd stwier dzono w podobnych schorzeniach. Jest tylko rzecz pewna, że Rea ding wdychał gaz, którego skład tyłko temu był znany i to gaz o strasliwym działaniu, któ rego minimalna ilość wywołuje pora żenie, a wreszcie śmierć.

Reading w stosunkowo późnych latach ożenił się ze swą podwładną. Po pięcioletnim małżeństwie uciekła od niego żona, młodszą zresz ta o 20 lat. Jak poszukiwania wykazały, uciekła ona z inżynierem, zaję tym w fabryce Readinga.

Pewne poszlaki wskazywały na to, że dłuższy czas spędził w Indiach, lecz co tam robił, niewiadomo. W każdym razie przywiózł stamtąd stu

żaczego, bardzo mu oddanego Hindusa.

W ubiegłym roku zjawiał się zno wu w Londynie i wynajął sobie mieszkanie na przedmieściu, w małej, odosobnionej willi.

Tutaj przebywał sam wraz ze słu żącym w domku, do którego nikt nie miał przystępu. W domach przy ległych odnoszono wrażenie, że mru kliwy człowiek krył jakaś szczegól na tajemnicę. Wiedziانو, że urza dził sobie w domku laboratorium, w którym oddawał się tajemniczej pra cy badawczej.

Zajmował się wytwarzaniem no wych gazów trujących o nieznannej dotąd sile, które swym działaniem miały przewyższyc wszystkie dotąd znane.

W jakim celu to robił, nie wyni ka to całkiem jasno z notatek, które znaleziono w laboratorium. Zdaje się jednak, że ten człowiek, zniezdżony ciosami losu nie był zupełnie normalny umysłowo i chciał stwo rzyć gaz tak strasliwy, aby przy jego pomocy wytępił znieznawidzo nych przez niego ludzi...

I oto pewnego dnia na początku sierpnia znalazł go służący w labora torjum leżającego na ziemi bez przytomności.

Obok niego leżała rozbita pró bówka, której zawartość, ów gaz trujący,

wywołała śmierć chemika. Tylko dzięki temu, że służący wszedł do pokoju, w wiele godzin po wypadku, a więc gaz zdołał się już ulotnić, zawiadczano, że nie zginął tak, jak jego pan.

Sensacyjna ta afeta rozeszła się w Londynie szerokim echem i wywołała ogólne zainteresowanie.

Lecz dopiero teraz wyjaśniły się okoliczności śmierci chemika.

Oto uzyskawszy — po mozol nych eksperymentach — gaz, naz wanych przezeń „finis mundi” — nie obliczył Reading jego mocy — i pró bówka z jego zawartością pękła pod czas doświadczenia i Reading runął na podłogę.

Tak pogromca ludzkości sam padł ofiarą swej szatańskiej niena wiści.

DJABEL VIRGIL MARKHAM KUSI Powieść amerykańska.

47 **STRESZCZENIE POCZĄTKU.**
 Naczelnik więzienia w Franklinie otrzymał neozkę oryginalnych listów, pisanych przez młodą dziewczynę, podpisującą się pseudonimem Pat do starszego od niej młodzieńca, którego nazwała Dubroskym.

Odzy zainteresowanie listami doszło do zeniu, otrzymał zaproszenie do bogatego od czasów szkolnych niewiadanego kolegi Aldricha, który mu polecił wyszukać autorkę listów i skarb zakopany przez Dubroskiego. Naczelnik więzienia przyjął misję i obiecał, że postara się, aby go z posady wyrzuciono.

Po kilku awanturach w więzieniu przyjęto jego dymisję. Rozpoczął poszukiwania — Co to mógł być za statek? — Jeszcze takiego głupiego pytania nie zadała — sarknął Jobson. — Skąd my możemy wiedzieć? — Ja milczałem. Jobson pomrukiwał, że napróżności się trudzili i że Mag gie przyszło się najpewniej, że widzia-ia kapitaną w oknie. Trudno było jed nak orzec, czy miała rację, czy nie.

Poczęły się przychodzić? I poco wzół ten it i sadził pierwiosniki? Bądź tu madry, człowieku! — Pomyślałem, że w tem wszystkim mógł być sens, tylko, że my nie mogliśmy się go doszukać.

Zostawiliśmy Maggie na przedpro zu u Mooney'a.

ROZDZIAŁ XXI.
 ŚMIERĆ KAPITANA HEARNSHAW.

Rano wyprawilem się zpowrotem nad jezioro. Przy świetle dziennem dzi

ki krajobraz ukazał mi wszystkie swoje cuda. Był zupełnie taki, jak go opisywa-ia Pat: groźny, malowniczy, wspaniały, niebezpieczny, pełen niespodzianek. Za Middlehaven piaszczysty teren przechodzi w glinę i kamień, a piaszczyzna w nieprawdopodobnie urwiska, przypo minające swemi kształtami wieże, okręty, smocze kły i cielska olbrzymów. Poniżej krawędzi, po której bie-gła ścieżka, ziła przepaść, zasłana o-gromnymi drzewami, które wiatr powyrywał, lub powyrzuwał z korzenia-mi. Nad wodą leżał rząd okrągłych ka-mieni, czerwonych i zielonych. Co kil-kaset kroków odkrywałem nową nie-spodziankę.

Chata kapitana, pomalowana na szar-oniebiesko, wyglądała w porannem słońcu mile i schludnie. Drzwi były zamknięte. Latarnia, która wisiła nad niemi w noc, zniknęła. Ponieważ mo-je pukanie pozostało bez odpowiedzi, poszedłem zająrzeć w okratowane okno, tak jak ubiegłego wieczora Maggie.

Kapitan Hearnszaw był w domu, ale tym razem nie robił strasznych min. iechał prosto na podłogę z forka-sztetu — nieżywy. Poznałem to na pierwszy rzut oka.

Zauważyłem odrazu, że meble nie stały na tych samych miejscach co poprzednio. Pousuwano je pod ściany, że-by zrobić miejsce dla ciała. Jeden z czarnych człowieczków, wyrugowany ze swego kąta przez fotel, leżał pod stołem, z rękami i nogami do zóry.

Kapitan Hearnszaw leżał nawznak z głową kolo pieca, z nogami nawprost drzwi, cały skąpany w wodzie, która utworzyła naokolo niego kałużę. Głowę miał przechyloną nabok, oczy zamknięte.

Coinałem się od okna, tak zarośnie-tego bluszczem, że trudno było objąć zeń całe wnętrze izby. Stwierdziłem już, że drzwi były zamknięte na klucz.

Obchodząc domek, aby zająrzeć przez drugie okno, zobaczyłem, że z lasu wyszedł szybkim krokiem młody czło-wiek chudy, wysoki, z wielkiem czolem i skapem, rudem uwłosieniem. Kie-dy się do mnie zbliżył, zobaczyłem, że ma również rudą brodkę. Był w pre-stem roboczym ubraniu i wydawał się zgryzany i zżalany.

— Dzieki Bogu, że spotkałem czło-wieka — rzekł, machając rękami. — Spędziłem w lesie podła noc. Czy mógłbym tu co kupić do zjedzenia?

— Chyba nie — odparłem. — Ale przecież pan tu mieszka? — Nikt tu nie mieszka. — Zrobił wielkie oczy i oblizal górna wargę.

— Przepraszam za niedyskretne py-tanie — rzekłem — ale kto pan jeste? — Zaskoczony moja postawą, machnął rękami, wolając: — Na Boga, biedny człowiek jestem. komiwojażer!

— Komiwojażerowie nie włóczy się po takim pustkowiu — zauważyłem. — Dlatego je sobie upatrzyłem. — Co to pan chciał powiedzieć o no-cy? — zapytałem znacząco.

Naturalnie nie chciałem nic powiedzieć, tylko ja chciałem go w ten sposób wy-sondować. Miał dziwny wyczwał mó-wić, machając rękami. Myślałem, że zamienił mi się nagie w wiatrak. Poin-formowałem mnie, że nazywa się Bascom Saunders, że sprzedaje mydło Distala i że zrobił sobie wczesne wakacje na wsi. Nosił z sobą składany namiotek.

ale nie miał wielkiego pojęcia o kamin-gu i w dodatku zabłądził w nocy w le-sie. Zeby przeczekać jakoś do rana, rozbił namiot, ale pomimo tej ostony przemościł do suchej nitki.

— Zmrużyłem oko dopiero nad ran-em a obudziłem się przed kilkoma minutami — rzekł. — Odrazu zobaczy-łem ścieżkę i przyszedłem tutaj. Jestem głodny jak pies.

— Szczerosc za szczerosc — odpa-rłem. — Ja nazywam się Williamson i bawie chwilowo w pobliskim miastecz-ku, Middlehaven. I ja miałem kiepską noc i przybyłem tutaj na chwilę przed panem. Staram się o pewne informac-je, myślę, że mi ich użyczy mieszka-niec tego domku.

— Rozumiem — odparł, najwidocz-niej nie rozumiejąc do czego zmierz-am. — Ale pan powiedział, że tu nikt nie mieszka — dodał szybko.

— Nie — potwierdziłem. — Przeko-nałem się właśnie, że umarł. Leży w izbie.

Podniósł wysoko brwi i ręce i pod-skoczył ze zdziwienia. — Sam pan zobacz — rzekłem. — Zająrzyj przez to okno, obrośnięte bluszczen.

Podszedł do okna, zająrzył, opuścił ręce i zwrócił się do mnie, trochę drżąc: — Tak, nie żyje. To widać. Chyba powinniśmy wejść?

— Spróbuj pan — odrzekłem. — Drzwi zamknięte na klucz.

Pobiegl do drzwi i przypuścił do nich szturm rękami, nogami i barkami, ale ani drędnęł.

— Psiakrew! — zaklął. — Trzyma-ja jak żelazo. — Ana grube deski, poprzybijane do belek — objaśniłem. — Moze pan zauważył przez okno, że rygiel jest zasunietv i klucz siedzi w zamku.

Mam wrażenie, że moje odkrycie nie dało mu wcale do myślenia. Nie zwrócił na nie uwagi.

— Co zrobimy? — zapytał. — To, że ja tu zostane — odpowie-dzialem — a pan pójdzie do miastecz-ka posilić się i sprowadzić tu paru lu-dzi.

— Wszystko jedno, jakich? — Nie, zapytaj pan o Jobsona, a on sobie doberze kogo rozsądnego, byle nie Mooney'a.

Komiwojażer zaczął odchodzić ścieżką.

— Hej, panie Saunders — zawołałem za nim — spojrzij pan jeszcze na komin.

Staliśmy o kilka kroków od domku Saunders zwrócił i spojrzal na kom-in, z którego wydobywała się nikła smuzka dymu. Przypomniałem sobie, że poprzednie go wieczora widziałem w palenisku narecze drzewa, przygotowanego na ogień.

Po odejściu komiwojażera przesze-dłem się po lesie i znalazłem jego na-miotek — dowód, że mnie nie okłamał. Płótno było przemoczone, derka leżała w kałuży.

Potem udałem się nad stromy, przepaścisty brzeg jeziora, w nadziei, że natrafię na jakieś ślady, ale nie natrafilem. Ścieżka była w tem miejscu tak kamie-nista, że nie zostały na niej nawet naj-słabsze odciski nóg moich, Maggie i Jobsona z poprzedniego dnia.

Prawie nawprost chaty wyrzynał się w jezioro wysoki cypel, długości ćwierci mili. Za nim rozpościerał się wieniec skal, ukrytych tak płytko pod wodą, że wylaniających się na powierzchnię przy najłżejszym falowaniu.

Tymczasem od strony miasteczka nadciągałi trzej ludzie: Jobson, niejaki Sam Orr, dawny handlarz ryb, którego poznałem poprzedniego dnia, i Bascom Saunders. (D. c. n.)

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

Rada szkolna m. stoł. Warszawy postanowiła nazwać imieniem ś. p. Michałyny Mościckiej jedną z największych żeńskich szkół powszechnych stolicy, noszącą dotychczas nr. 49 i mieszczącą się przy ulicy Szerokiej 17 na Pradze. Uroczystość nadania powyższej nazwy szkole nr. 49 odbyła się w dniu imienin ś. p. Michałyny Mościckiej, dnia 29 września w budynku szkolnym, po nabożeństwie w katedrze.

Jak to wykazała praktyka władz sanitarnych przewożono masowo z prowincji do Warszawy, mięso, zakwalifikowane do spożycia. Dyrekcja rzeźni i targowisk miejskich zwalcza przy pomocy policji ten potajemny dówóz i w ostatnim roku budżetowym ujawniono 844 transporty mięsa, do wiezionego potajemnie ogólnej wagi 53394 klg. Z tej ilości w 387 transportach mięso nie było badane, a po zbadaniu w Warszawie zniszczono w całości 76 transportów, zaś 20 w znacznej ich części... Po zostały transporty zwrócone po zbadaniu właścicielom z jednoczesnym skierowaniem spraw w 477 wypadkach do władz państwowych celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

Teatr „Mignon” otwiera nowy sezon pod kierunkiem artystycznym Tadeusza Faliszewskiego, co daje rękojmię, iż poziom artystyczny tego teatru, znacznie dorównywać repertuarowi t. zw. „dużych” teatrów rewiowych. Zespół składa się z świeżo pozyskanych sił, jak Elżbieta Fischerówna, b. artystki „Qui Pro Quo”, Tadeusza Kańskiego, artysty filmowego, kwartetu z chóru Sieronowa, Celińskiej, Bożęskiej, Wojnara, Terówny, duetu Kamińskich i in. Już pierwszy program „Chciałeś, miałeś szłusz” wskazuje na duże podniesienie się poziomu artystycznego i jeżeli teatr po tej linii kroczyć będzie, stanie się jednym z najmlęjszych i najlepiej obsadzonych repertuarowo teatrzyków w stolicy.

Prasa warszawska podnosi niepokojący objaw grasanowania na terenie stolicy bardzo wielu chorych umysłowo, którzy anormalnym zachowaniem się powodują różne zajęcia i awantury, grożąc wywołaniem kładw poważniejszego wypadku. Jeden z dzienników przytacza szereg niespotykanych gwałtownych wypadków powstających się szalenców w tramwajach, kawiarniach i in. lokalach publicznych, gdzie wariaci wpadają nieoczekiwanie, powodując konsternację gości i konieczną interwencję policji. Wypadki te mnożą się ostatnio coraz więcej i świadczą o braku opieki nad umysłowo-chorymi, których szpitale i lecznice w braku miejsca wypuszczają w stanie różnym dla otoczenia.

W przyszłym miesiącu ma przyjechać do Warszawy młody a duży już cieszący się sławą wiolencielista rosyjski, Maksym Amfiteatrow, syn znakomitego pisarza, Aleksandra Amfiteatrowa. Ubitentowany artysta w roku zeszłym odbył tournée po Europie, przyczem najbardziej podbił serca Włochów, fenomenalną jakoby śpiewnością tonu. Warszawska kolonia rosyjska przygotowuje dla Amfiteatrowa uroczyste przyjęcie.

Popierajcie Czerwony Krzyż!

HENRI FALK.

Zazdrość.

Gulduneux rzekł mi niezwykle surowo: — Oczywiście! Ty, ze swoją naturą pobłażliwego niedowiarzka, zrozumieć nie możesz charakteru takiego, jak mój — charakteru jednolitego, energicznego, stanowczego w swych postanowieniach, upartego w zamiarach. W duszy mojej niema amalgamatu sprzecznych niepewnych uczuć, wahania różnorodnych zachcianek. Rozumiuję prostolinijność, działam celowo. Gdyby przypały mi w udziale zle instynkty, jestem przekonany, że mógłbym się posunąć do zbrodni. Wobec tego jednak, że jestem uczciwy, nie odchyliam się na milimetr jeden z drogi cnoty. — W tem, co mówisz, drogi przyjacielu, — oświadczyłem — tkwi jeden błąd, który pozwoliz mi wyświecić. Myliłz się co do mojej osusobnoienia. Ale to rzecz drugorzędna. A teraz niech wolno mi będzie powinszować ci wszystkich pięknych zalet, jakie sobie przypisujesz. — Przypisuje je sobie, bo istnieje, — odrpari Gulduneux z przekonaniem. — Wiesz zresztą, że tak jest, ponieważż znasz mnie od lat dwudziestu. Ochl widzę bardzo wyraźnie, że uważasz mnie za głupiego zarozumialca... Przedewszystkiem nie znoszę udanej skromności, a następnie... następnie jestem ofie... zdr... nerwowania... i, niestety, usprawiedliwie-

Olbrymi grzmys runął na trzy obłąkane kobiety.

Ze Śniecia niosą: Wydarzył się straszny wypadek podczas wykonywania prac dookół przebudowy kuchni w miejscowym zakładzie psychiatrycznym. Otóż w pewnej chwili niezgodnie spodziewanej oberwał się grzmys o 12

metrowej długości i runął uderzając w trzy umysłowo chore kobiety: Ratkowską Frohmann i Hlesę które wraz z innymi tamteży przechodziły. Wymienione odniosły bardzo ciężkie obrażenia głowy.

KRATCZKI.

Własne światło.

Awantura w cichym domku.

Człowiek nowoczesny powiada: „Niech stanie się światło” i przekreśla kontakt elektryczny poczem potoki światła zalewują pokój. Właściwie to ludzie tylko przyzwyczajali się do światła. Dawniej, gdy nas przodkowie z kamienną siekierą chodzili na grubego zwierza, nie było sztucznego światła i człowiek mógł żyć 200 lat, jeśli go przedtem jaki bydlak nie rozszarpał, lub jeśli go miała żonka nie otrula. Dzisiaj zaś ludzium się wydaje że życie bez światła jest niemożliwością chociaż ja nie jestem tego zdania bowiem uważam, że to co ludzie robią przy świetle sztucznym, miano z powodzeniem, a nawet jeszcze lepiej robić przy świetle dziennym. To jest tylko kwestja przyzwyczajenia.

A wogóle z tem światłem jest jakaś niewyraźna historia. Ludzkie wypowiadają na ten temat zdania, co do których jasności trudno się zorientować i domysleć, o co chodzi.

Mówi naprzykład jakiś amant: — O, luba, jesteś światłem mojej duszy. Dobrze. Niechaj będzie światłem. Ale jakim, u licha? Sztucznym, czy naturalnym? Mówi znowu inny: — Moje słończko kochtne. A dlaczego nikt nie mówi: — Moja żaróweczko słodka.

Powyższe rozmowy wykazują jasno, jak tysiąc świećcówka Philpsa, że pewna niejasność odnośnie jasności istnieje. Ludzkie wogóle zdemoralizowali się i nie wiedzą czego chcą. Poprośtu odzywają się od naturalnego światła i kiedy w czasie dnia

na ulicach w lokalach w kinach teatrach i td. jest pusto, to wieczorem, gdy słońce zachodzi a wstchodzą lampy elektryczne zaczyna się życie.

POMYSL.

Ideja Filipowska posiada wytworny podobno nie—prywatny domek w domu nr. 47 przy ul. Piotrkowskiej). W swoim „za kładzie” nie miała elektrycznego światła, co wprawdzie dla amatorów rzeczy rozsządnych nie byłoby przeszkodą, jednakże gościo tego stkladu narzekali na ów brak.

Ideja Filipowska postanowiła ten brak ku wygodzie gości usunąć. W tym celu I deska uczyła się do znajomego monter-Fiszla Kolskiego, który pracował w zakładzie elektrotechnicznym Tobiasza Bialka Białek zgodził się by Kolski prywatnie bez wiedzy elektrowni przeprowadził w gościem mieszkanie Idey Filipowskiej instalację.

Tak też się stało. Niestety krótkie było szczęście Idey i krótkie chwile spędzone przez jej gości w obliczu nastrojowego a bazaru elektrowni przeprowadziła inspekcję mieszkanie. Idey i stwierdziła popełnione przestępstwo.

Spiąno naturalnie odpowiedni protokol i winnych pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Sąd Grodzki skazał Fiszla Kolskiego na 3 miesiące więzienia, Tobiasza Bialka oraz Ideę Filipowską na 1 miesiąc więzienia od sztuki.

Oto jeszcze jeden dowód złych skutków używania sztucznego światła.

Jerzy Krzeni.

Dług spłacony po 40 latach.

Radosny list z Ameryki.

Z Wilna donoszą: Mieszkańcy miasta Wilna p. Wecht zamieszkały przy ulicy Archanielskiej otrzymał niespodziewanie z Ameryki list polecony z załączeniem czeku na 100 dolarów amerykańskich.

List oraz czek wysłany został z Nowego Yorku przez niejakiego Fiszkina o którym Wecht nigdy w życiu nie słyszał. Dopiero po przeczytaniu treści listu dowiedział się że czek ten ma stanowić pokrycie długu w wysokości 2 rubli przyczem dług ten datuje się z przed czterdziestu laty.

Szczegóły tej sprawy przedstawiają się następująco:

Przed 40 laty wyemigrował z Wilna do Ameryki rodzina Fiszkinów. Przed opuśczeniem rodzinnego miasta rodzina Fiszkinów znalazła się w takich tarapatach pieniężnych że Fiszkinowi mimo najlepszej chęci i przyrzeczenia nie mogła zapłacić

dwóch rubli nauczycielowi swych dzieci staremu Wechtowi.

Fiszkinowa jednak pamiętała krzywdę wyrządzoną staremu nauczycielowi.

Przez dle życie jakoś nie miała czasu za stanowić się nad tą kwestją. Dopiero obecnie po upływie 40 lat kiedy Fiszkinowa dożywszy starości znalazła się na łóżku śmierci przypomniła sobie starego nauczyciela Wechta któremu nie uregulowała wada długu i oświadczyła synom że nieżalna spokoju na tamym świecie jeżeli nie uregulują starej zaletności. Prośba odrębnie rodzinie stariego nauczyciela i wyuzródził ją za krzywdę wyrządzoną przed 40 laty.

Synowie zadośćuczynili prosbie umieraającej matki. Odnaleźli adres rodziny Wechta i przelaali 100 dolarów z opisem historii.

Za pół gazety 4 lata więzienia.

Spiskowcy przed sądem.

Z Wilna donoszą: Przed Sądem Apelacyjnym w Wilnie stanęło 5 mieszkańców wsi Adamowo i Niekraszewo gm. żuchowickiej pow. stołpeckiego, oskarżonych o to, że od listopada 1931 r. na terenie gminy brali udział w spisku pod nazwą: „Kow. Partja Zachodniej Białorusi” z wiedzą o tem, że spisak ten ma na celu zamach na ustrój i całość terytorjalną państwa.

Podajemy nazwiska i wiek: Zachar Wojna (lat 22), Jan Żabienko (lat 27), Jan Ginvd (lat 35), Dawid Kurasz (lat 28), i Bazyl Rohacz (lat 24).

Oskarżeni są z art. 102 c. l. k. k. Zostali przychwytoni przez funkcjonariuszów policji na rozrzucaniu ulotek, wzywających do powstrzyma-

mania się od pracy, strajku rolnego i sabutowania majątków.

Po nitce do kłębka, śledztwo wpadło na trop dwu jacejek we wsi Taraszewie i Wielkiej Swobodzie. Jako dowód rzeczowy udało się pochwyć u jednego z oskarżonych pół gazety komunistycznej p. t. „Czerwony Ściąg” przyniesiony ze wsi Ługi.

Obrona w osobach adwokatów Neymana i Andrejewa usiłowała wykazać kruchość dowodów należenia oskarżonych do partji.

Sąd po naradzie postanowił karę wyznaczoną przez Sad Okręgowy zmniejszyć. Wojnie z 5 na 4 lata więzienia, pozostałym z 4 na 2 lata.

Gaz w Bibliotece Jagiellońskiej.

Walka z niebezpiecznymi robakami.

Z Krakowa donoszą: Dyrekcja Biblioteki Jagiellońskiej z przerażeniem stwierdziła, że starsze zbiory inkonabułów, zawierające druki z XVI w., oraz zbiory starszej teologii — zostały dotknięte zaraza kornika.

Robacek ten, stanowiący groźne niebezpieczeństwo dla ksiązek „Ano bium paniceum” rodzaj kornika, niszczy przeważnie książki dawne, ma iacew okładki z drzewa bukowego; trzyma się również półek drewnianych (wiadomo, że Biblioteka Jagiellońska nie posiada półek stalowych, jak to jest w bibliotekach nowoczesnych).

Pierwotnie, jako środek ochronny go przeciw robactwu,

używano trzepania ksiązek.

W tym wypadku jednak zasza potrzebna radykalniejszej akcji. I to dyrekcja Biblioteki Jagiellońskiej urządziła dezynfekcję gazową zbiorów, dotkniętych zaraza kornika.

Tego „ataku gazowego” na grzadonce po starych drukach robaczki dokonała w ostatnich dniach firma „Azo” z Jaworzna.

Dwaj jej pracownicy, pp. Setkowicz i Lisowski, weszli w maskach gazowych do sali, w której zebrano „zarazone” książki, uszczelnili wszystkie okna i drzwi, a nawet przewoidy koło kaloryferów kitem i zalepili papierem.

W sali ustawiono beczkę odwian na z rozpuszczonym kwasem siarkowym. Do tego wrzucono odpowiedni procent cianku. Z tej mieszaniny wytworzył się cjanowodor, czyli kwas pruski.

„CYRULIK”

teatr akt lit. w gmachu teatru „Scala”. Śródmiejska 15, tel. 232-33. Dziś wobec generalnej próby jutrzejszej premiery przedstawienie zawieszono. Jutro w sobotę premiera wielkiej sensacyjnej rewji p. t.

Publiczność na scenie

zrozumiałym występem Jerzego Borońskiego. Kasa czynna od godz. 11 do 2 po pół i od 5 do końca przedst.

RADJO-KACIK.

- RASZYŃ, sobota.
- 11.58 Sygnal czasu, 12.05 Program na dz. wież, 12.10 Przegląd prasy polskiej, 12.40 Urz. kom. PIM, 12.45—14.10 Muzyka z płyt gramofonowych, 15.00 Komunikat gospodarczy, 15.10—15.30 Muzyka jazzowa, 15.30 Wład wojsk. i strzeleckie omówi red. J. I. Targ, 15.40 Słuchowisko dla dzieci p. t. „Baśń o złotej rybce”, w oprac. B. Hertz i W. Tatarkiewicza, 16.05—16.35 Arje i pioski w wyk. H. Lazaro (tenor) i Conchita Velasquez (mezzosopran), 16.35 Kom. dla żegluzi i rybaków, 16.40 „Przegląd wydawnictw periodycznych” omówi prof. H. Miściak, 17.00—18.00 Koncert popołudniowy, 18.00 Nabożeństwo z Wilna, 19.00—19.10 Muzyka religijna, 19.10 Rozmaitości, 19.30 Kom. Tow. Zach. do Hod. Koni w Polsce, 19.35 Pras. Dz. Radł, 19.45 „Wiadomości ogrodnicze” wygłosi inż. Wl. Pietrak, 19.55 Program na dz. następn., 20.00—21.50 Muzyka lekka, 20.55 „Na widnokręgu”, 21.10—21.50 D. c. koncertu, 21.50. Dod. do Pras. Dz. Redl, 21.55 Kom. dla komunikacji lotniczej, 22.05—22.40 Utwory Chopina w wykon. B. Woitowicza, 22.40, Władomości sportowe, 22.50—24.00, Muzyka taneczna, UWAGA. W godzinach popołudniowych Polskie Radio transmitować będzie z Budapesztu niecz lekkoatletyczny Polska — Węgry z udziałem Olimpijczyków.
- KOENIGSWUSTERHAUSEN, sobota.
- 14.00—15.00, Transmisja z Berlina, 16.00—16.25, Prof. Pawel Herre: „O wielkich starcach — z ok. 85-tej rocznicy urodzin Hindenburga”, 16.30—17.30, Koncert z Hamburga, 18.03 18.30, Muzyczny przegląd tygodnia, 19.00—19.40 Lekcja francuskiego, 20.00, Koncert z Frankfurthu, 22.20, Komunikaty, nast. muzyka z taneczną

nego... Jesteś przyjacielem moim, prawda? — Twoim starym przyjacielem, jak sam mówiłeś przed chwilą. — A więc zdobyłz się na wysłuchanie mnie z powagą: żona moja zdradza mnie. — Zdobyłem się na siłę powstrzymania uśmiechu. Ciągnął: — Rzecz powszednia, myśliż... — Zaprzeczyłem ruchem głowy, przybierając minę współczującego zainteresowania. — Tak! tak! — rzekł. — Nieszczęścia cudze, nawet śmierć, wydają się zawsze drobiazgowymi... Co do mnie uważam za szczyt niesprawiedliwości — wątnie czy istnieje jaka sprawiedliwość — slyszysz: za szczyt niesprawiedliwości być najwieńniejszym z meów i posiadać za żonę największą w świecie zdracznice! — Praęno wierzye — poddałem mu myśl. — że twój gniew wynika tylko z niewłaściwej oceny faktów... — Bynajmniej! — zawołał. — Albina, która ma stale na oczach wzór najsobowieszego małzonka, sama postępuje jak ostatnia ladażnica! — Masz tego dowód? — Mam żelną pewność. — Przyznała się? — Och! nie, naturalnie. Tak! owładł zapewniam cię, że w tem prowadził dochodzenia. A co? Włtręca się, wzychalcia z tematu na temat, nuci, nakreśla omyłowe słowo: jest niemożliwością ożenić ją, przyznała na sprzecznym... — Jest bardziej przebiegła, niż

się zdaje: formalnie żongluje godzinami i szczegółami rozkładów jazdy, a z najciemniejszej historii wydobędzie dla siebie niby, jak prestidigitator zegarek z cudzego kapelusza. Pomimo to ma kochankę... przynajmniej jednego! — Czy kogo podejrzewasz? — O, tak, ze sposobu, w jakim mówi lub milczy wobec nich... Są to dwaj młodzi ludzie: rzeźbiarz wprawdzie bez talentu, ale bardzo przyistojny, jak przysnał musze, i drugi — sportsman, blondyn, którego poznaliśmy tego lata nad morzem i którego z pewnością potajemnie spotyka w Paryżu... Och! co do tego wysokiego blondyna, jestem zupełnie pewny... Jestem nawet przekonany, że widuje się z nim... Nedźnica! — Zaciął się piętę, przygryzał górna wargę; a nawet zlekka zezował z rozpaczą. — Rzekłem: — Mój biedny stary! Lecz wszystko to jest tylko przypuszczeniem chyba... — Pozornie — tak! — zawołał. — Lecz serce moje, moje biedne, krwawiące serce jest symbolem rzeczywistości! Pomyśl tylko, że jestem o piętnaście lat starszy od Albiny, a ona jest taka piękna może nie jest przeliczna? — Ależ tak, tak... — potwierdziłem. — A więc? — A więc jakie chcesz, by nie zdradzała mnie na każdym kroku? Nie śpiam już, nie jem, nie piję, pracować nie mogę! Chudną, mizernieję, pohera mnie myśl natrętna, dręcząca obrazę... Ach! widzisz, zazdrość... — Jest tragiczną sióstrzycą pięknej miłości, — rzekłem nie bez melanco-

lijnego wdzięku. — Radziłbym ci jednak, Gulduneux, nie robić dramatu z rzeczy, dla których nie masz dowodów... bo w gruncie rzeczy nie masz żadnych dowodów! — Będę je miał, — powiedział tak uroczyście, jakgdyby składał przysięgę. — Zdobędę je przez Suzy. — Suzy? — Jest to przyjaciółka i powiernica Albiny. Często wychodzą razem na całe popołudnie. Znajdę sposób uzyskania zwierzeń od Suzy — — — Nie zapomina! — rzekłem, — że pomiędzy kobietami panuje zakorzeniona solidarnosc... — Która łatwo wykorzenić można! Nie cofnę się przed żadnym sposobem — żadnym! — Ach! biedny zazdrośnik! Zarazem podziwiałem go i żalowałem... — Rezultaty dochodzeń jego zaciekawiały mnie, jak przysnam. Po dwóch tygodniach wybierałem się właśnie do niego, gdy przyszedł mnie odwiedzić. Promieniał. — Niewinna! Jest niewinna! — rzekł, ścisnąc mnie za obie ręce. — Ach! mój stary, jakże się czuie szczęśliwy! — I ja także, — rzekłem, — A więc rozmowa z Suzy uspokoiła cię? — Najzupełniej. — Ta niewność jego trytowała mnie trochę. Uważałem za niestosowne, by mał, choćby wątpił o wierność żony, szukał pewności przez osobę trzecią. Rzekłem więc tylko, uśmiechając się półgębkiem:

— Widzę, że żona twoja ma dobrą przyjaciółkę... — Zaśmiał się szczerze: — Odgaduję, co masz na myśli: Suzy, jako sprzymierzeniec Albiny, nabrała mnie... Myliż się... Postawiłem ją w takiej sytuacji, że nie ukryć nie mogła... — Przynęta w postaci jakiej wygranej? — Lepiej jeszcze: przynęta we własnej osobie. Zostałem jej kochankiem. — Co takiego? — zdeptałem. — Tak jest. To jedyny sposób dowieńdzenia się całej prawdy. Kobieta w objęciach mężczyzny wypowie wszystko o drugiej kobiecie, zwłaszcza, jeżeli zwraca się do jej męża. Suzy z pewnością gotowa była powiedzieć wszystko, co wiedziała o Albini, ale nawet w uścisku moim zapewniała mnie — i jest to piękny dowód lojalności! — Tyle nawet, takiej odrobiny zarzucić jej nie możesz! Ach! mój stary, czuje się jak odradzony. Albina jest bez zarzutu! Jest mi wierna! — Milczałem przez chwilę. Ale tego było mi zawiele. Rzekłem w końcu: — A zatem to ty obecnie, uczciwy i szceny Gulduneux, nie odbiegający na milimetr jeden z drogi cnoty, to ty w brudny sposób zdradziłeś niewinną małżonkę? — — — Przyjrzał mi się zakrągonemu oczyma, z otwartymi ustami. Znieścacka pochylał głowę i szepnął: — Straszna rzecz ta zazdrość! Wcale mi to nie przyszło do głowy! — — — Tum. L. M.

SPORT.

Czy Łotwa nam ulegnie?

Po meczu, bankiet w „Oazie“.

Rok bieżący jest szczęśliwym rokiem dla naszej reprezentacji piłkarskiej. Dwa mecze z tak poważnymi przeciwnikami, jak Jugosławia i Szwecja, przyniosły nam dwa zwycięstwa i co ciekawsze zwycięstwa bez utraty bramek.

Z Jugosławią wygraliśmy 3:0, ze Szwecją 2:0. W nadchodzącą niedzielę stajemy przed nową wielką próbą. Graamy z Rumunią w Bukareszcie i z Łotwą w Warszawie. Czy uda nam się powtórzyć zwycięstwa, będziemy mogli przekonać się o tem na boisku Legji, gdy nasz reprezentant walczący będą z Łotwą. A właśnie w tym meczu ambicją naszą będzie wykazanie raz jeszcze swej wyższości nad najlepszym obecnie państwem bałtyckim. Nadatki billimy Łotyszów

dwukrotnie i wysoko. Teraz jednak są oni bardzo groźni, przede wszystkim dzięki walorom takim, jak szybkość i kondycja fizyczna, gdy nasi gracze przeważnie są przemoczeni rozgrywkami ligowymi. To też mecz ten wzbudza tembardziej wielkie zainteresowanie.

Łotysze przyjeżdżają w składzie: Klvins (Ymca), Kundrats (R. W.) Slavsens (R. F. K.), Stankus (Olimpia), Kronlaks (Olimpia), Lida-

ms (R. F. K.), Taurins (R. F. K.), Jenichs (R. W.) Peterson (R. F. K.), Seibel (R. W.) Duda-

nees (Olimpia), Rezerwa: Jurgens (ASK), Bezzins (RFK), Vernera Union). Mecz sędziuje p. Istrali.

Drużyna łotewska, która w niedzielę na stadionie Legji walczą będzie z Polską, przy będzie w sobotę o godz. 6.30 rano do Warszawy i zamieszka w hotelu Rzymskim. Bankiet odbędzie się w niedzielę po meczu o godzinie 20 w „Oazie“. Łotysze wyjadą w noc.

Gracze polscy zjadą się do Warszawy w ciągu soboty, przyczem opiekować się nimi będzie dawny kapitan związkowy PZPN, mjr. Loth. Sędzia p. Istrali przyjeżdże z Bukaresztu w sobotę. Początek meczu wyznaczono o godzinie 15.15.

W składzie drużyny polskiej przeważnie Rumunii (Bukareszt 2:10) zaszła pewna zmiana, mianowicie rezerwowym zamiast Czyżowskiego będzie Chrusciański.

Wraz z drużyną jadą mjr. Żołędzowski i p. Kaluża. Zbiórka zawodników we Lwowie w piątek, przyczem wyjazd ze Lwowa nastąpi o godz. 17.40. Gracze stołeczni wyjadą z Warszawy we czwartek o godz. 22, gracze krakowscy i śląscy wyjadą w piątek rano.

Jeszcze jeden walcower...

Echa meczu o wejście do Ligi.

Jak podaliśmy, niedzielny mecz o wejście do Ligi, rozegrany w Brzesku pomiędzy 76 p. p. do 3 Grodna a 4 dyonem samochodów pancernych, został przerwany przy stanie 4:2 dla drużyny brzeskiej z powodu opuszczenia boiska przez 76 p. p. Drużyna grodzka zaprezentowała w ten sposób przewagę wstawieniu do drużyny miejskiej

co jest sprzeczne z przepisami P. Z. P. N. Jak się dowiadujemy, mecz ten został zwrócony jako walcower 3:0 dla 76 p. p. W związku z tem stan tabeli 4-ej grupy uległ pewnym zmianom i przedstawia się następująco: 1) i p. p. Leg. 4 gry 8 pkt., st. br. 18:3, 2) 76 p. p. 4 gry, 4 pkt., st. br. 9:6, 3) 4 dyon samochodów panc. 4 gry, 0 pkt., st. br. 3:21.

Wielkie wyścigi kolarskie w Helenowie.

Na zakończenie tegorocznej sezonu kolarskiego Klub Sportowy „Union-Touring“ organizuje w nadchodzącą niedzielę o godz. 3-ej po poł. na placu sportowym w „Helenowie“ wyścigi kolarskie z udziałem najlepszych zawodników polskich. Do wyścigów zgłosił się już następujący zawodnicy: Mistrzowie Polski 1932 Majewski i Popożycki, mistrz Persji Ali Assad Bahador, mistrz Warszawy Nielski, Michałak, Olecki, Targoński, Włodarczyk (weszczary z Warszawy) oraz Schmid, Raab, Paul i inni z Łodzi.

Turyści - Sztern.

Zawody piłkarskie na boisku Turystów. W nadchodzącą sobotę o godz. 16 odbędzie się na boisku Turystów zawody w piłkę nożną pomiędzy drużynami Turyści-Sztern Młoda drużyna „Sztern-u“, która w tym roku zdobyła bezkonkurencyjnie mistrzostwo łódzkiej grupy b. klasy C, wykazuje obecnie

Sport w kilku słowach.

— Łódź sportowa oczekuje szlagierowy mecz piłkarski, który odbędzie się 8 lub 9 października na boisku ŁKS-u. Mianowicie dowiadujemy się, że ŁKS zakontraktował wspólnie z Cracovią, mistrzowską drużyną austriacką, mistrza Wiednia i zdobywcę pucharu, jedną z najlepszych drużyn zawodowych na świecie — Admirę-wiedeńską. Sensacyjny mecz Admirę-ŁKS zapowiada się jako największa atrakcja piłkarska w Łodzi, gdyż zawodowa drużyna wiedeńska prześciga znaczenie dotychczasowe zespoły zagraniczne bawiące w Łodzi. Co do ostatecznego terminu spotkania w Łodzi toczą się jeszcze pertraktacje między ŁKS-em a Cracovią, które jednakże nie mogą mieć z dnoego wpływu na rozegranie meczu z Admirą, gdyż w razie gdyby nie udało się ŁKS-owi rozegrać meczu w sobotę 8 października (termin ten proponowała Cracovia) drużyna łódzka — ŁKS zgodzą się rozegrać mecz w niedzielę 9 października, zaś w sobotę graliby goście w Krakowie, tak że mecz dojdzie z pewnością do skutku. W składzie drużyny wiedeńskiej figurują same słone nazwiska graczy zawodowych, a mianowicie: bramka: Zöhler, Urbanek i Szolbadiç, atak: Siegl, Kljmar, obrona: Jenda i Pawliczek, pomoc: Thafacoo, Schaif, Vogl I; rez. Vogl II i Störber.

Najlepszą linią w drużynie Admiry jest niezwykle szybki i bramkostrzelny atak w Schalleman na czele, pozatem filarami są również Jenda na obronie i Urbanek w pomocy. W roku bieżącym Admirę, prócz zdobywcia mistrzostwa odniosła szereg głośniejszych zwycięstw nad najlepszymi drużynami kontynentu, budząc swą grą uznanie prasy i publiczności. (—) W dniu dzisiejszym odbędą się w lokalu KP. Zjednoczone przy ul. Przędzalnianej 68 o godz. 19-ej zapowiadane zawody bokserckie (międzyklubowe), program których przewiduje interesne i ciekawe spotkania. Zestawienie par jest następujące: Brzezcak (Zj.) — Krzywiński I (ŁKS), Mjchalak (Zj.) — Krzywiński I (ŁKS), Heek (Zj.) — Rundo (IKP), Ziełński (Zj.) — Babićki (IKP), Korsak (Zj.) — Sobaniak (ŁKS), Stanikowski (Zj.) — Frank (U), Marczewski (Zj.) — Owczarek (IKP), Sobosz (Zj.) — Ostrowski (G), Bystry (Zj.) — Lipiec (G), Jaskółka (Zj.) — Stahl I (IKP). Najciekawszej zapowiadają się walki Stanikowski — Frank, Bystry — Lipiec i Jaskółka — Stahl I.

(—) 9 października odbędą się na dochód Polskiej Macierzy Szkolnej wielkie zawody sportowe w Pabjanicach, w programie których znajdują się konkurencje lekkoatletyczne męskiej i kobiet (m. in. sztafeta olimpijska mężczyzn i szwedzka kobiet), pozatem odbędzie się mecz hazeny między mistrzem Polski — ŁKS-em a reprezentacją Pabjanic oraz mecz futbolowy między drużyną ŁKS-a a reprezentacją Pabjanic. W zawodach lekkoatletycznych wezmą udział czołowi zawodnicy okręgu.

(—) Sekcja boksercka „Hakoahu“ znów rozpoczęła treningi swych pięściarzy (w poniedziałki i czwartki o godzinie 20-ej) pod kierownictwem mistrza Polski — Konarzewskiego, przyczem dalsze zapisy kandydatów przyjmują kancelaria klubu w związku z tem dowiadujemy się, że oficjalny występ pięściarzy „Hakoahu“ nastąpi w obecnym sezonie.

(—) Porażka lekkoatletycznej reprezentacji Polski w meczu z Austrią zaskoczyła cały świat sportowy. Nawet prasa wiedeńska przed meczem liczyła się z porażką Austrii, to też zwycięstwo wywołało wielką sensację. Polskę prześladował na tych zawodach wybitny pech. Nowak naderwał sobie ścięgno jaszczki w Pradze, Nowosielski miał odbitą pięć, Białkowską przed meczem złamał sobie palec u ręki, a Turczyk startował ze zwiniętym kciukiem. Tem się też tłumaczy, że wymienieni zawodnicy nie mogli osiągnąć swych normalnych wyników. Polacy byli przyjmowani w Wiedniu nadzwyczaj serdecznie, przyczem na meczu była obecna liczna kolonia polska m. in. charge d'affaires poselstwa Witold Korsak, konsul dr. Dunajewski i t. d. Po zawodach ekspedycja polska udała się na przedstawienie do opery państwowej.

(—) W Warszawie rozpoczęły się na kortach Legji doroczne tenisowe Mistrzostwa Armji, które zostaną ukończone w niedzielę. Tytułu mistrza Armji — broni por. Przybylski.

Zycie ekonomiczne.

NOTOWANIA ZŁOTEGO ZAGRANICĄ.

London, (za złoty 1 ft. st.) zamk. — 30.7, Praga (wplata na Warszawę za 100 złotych 377.50—379.50, Wiedeń, złoty czełki — 79.36—79.84, bank. — 79.20—79.80 Zurych, złoty (z 100 złotych) zamk. — 58.10 Berlin, złoty (z 100 złotych) noty większe — 46.95—47.37 wplaty na Warszawę 47.10—47.30, na Katowce 47.10—47.30, na Poznań 47.10—47.25, Gdańsk, złoty (za 100 złotych) 57.63—57.74 telegraficzne wplaty na Warszawę 57.61—57.73, Paryż, 30 września, Londyn 88.16, Nowy-Jork 25.53, Włochy 130.85, Szwajcaria 492.

BAWELNA.

Nowy Jork 30 września, Loco 7.00, październik — listopad 6.85, grudzień 6.90. Nowy Orleans, 30 września, Loco 6.80, październik 6.87, grudzień 6.91. Liverpool 30 września, Loco — wrzesień 5.65, październik 5.62, listopad 5.59, grudzień 5.58. Egipska, 30 września, Loco — październik 8.07, listopad 8.13, grudzień 8.09.

Waluty dewizy i akcje nagrodzie warszawskiej

DROBNE WAHANIA KURSÓW DEWIZ. Zebranie giełdy pieniężnej miało przebieg ożywiony, obroty — zwiększone. Część kursów wykazała drobne zmiany, część dewiz zaś, jak Londyn, Paryż, Praga i Gdańsk cokolwiek była niocniejsza. Gdańsk zyskał 5 gr. na 100 guldenców gdańskich; Londyn 4 gr. na 1 funiec, Paryż na 100 fr. oraz Praga na 100 kor. czeskich zyskały po 1 gr. Dewiza belgijska była tańsza o 5 gr. na 100 belgach, Holandia straciła 3 gr. na 100 fl. hol., — Szwajcaria 2 gr. na 100 fr. szw., oraz Włochy 5 groszy na 100 lirach. N. Jork — kabel i czek pozostały bez zmian.

PAPIERY PAŃSTWOWE — COKOLWIEK MOCNIEJSZE.

W grupie pożyczek premyjowych przeważała tendencja mocniejsza. 3 proc. Poż. Budowlana podniosła się o 10 gr., 4 proc. Poż. Inwestycyjna zwykła zyskała 25 gr. na sztuce, także seryjna pozostała bez zmian; 4 proc. Pożyczka Dolarowa natomiast była tańsza o 35 gr. Z innych papierów procentowych listy i obligacje banków państwowych — jak również 7 proc. Poż. Stabilizacyjna zmian kursowych nie wykazały zupełnie. Dośd dawno nietutowana 5 proc. Pożyczka Kolejowa (ost. not. urz. 19. 9. b. r.) była droższa o 0.75 procent.

ZMIENNY NASTRÓJ DLA PRYWATNYCH PAPIERÓW LOKALNYCH

Zainteresowanie dla listów zastawnych było cokolwiek większe, niż na poprzednim zebraniu giełdowym przy tendencji niejedności. 4 i pół proc. Listy Zastawne Tow. Kredytwego Ziem. Warsz. w porównaniu do notowań z dnia poprzedniego zyskały 0.25 proc., 5 proc. Listy Zastawne Tow. Kred. m. Warszawy wykazywało cenę niezmienioną, 8 proc. L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy natomiast były tańsze o 0.25 proc. W grupie prowincjonalnej doszło do zawarcia transakcji 10 proc. Listami Zast. Tow. Kred. m. Lublina po kursie niezmienionym.

AKCJE — UTRZYMANE.

W dziale papierów dywidendowych panował nastrój spokojny, ogólne rozmiary transakcyj były skromne. Akcje Banku Polskiego po pewnych wahanich w przebiegu giełdy — pod koniec zyskały 25 gr. na sztuce. W grupie metalurgicznej doszło do oficjalnych notowań Skarchowiec które wykazywało po cenie dnia poprzedniego

KURSY AKCYJ.

Bank Polski 89.00, Starachowice 9.25. GIEŁDA ZBOZOWA. Warszawa, 30 września, Urzędowa ceduła Giełdy Zbożowej i Towarowej za 100 kg. parcyet wagon Warszawa w handlu hurtowym ładunkach wagon, ustalona na podstawie cet giełdowych; żyto 16.00—16.25; pszenica jednolita 26.00/27.00, — zbierana 25.00—26.00; groch polny ładalny 25.00—26.00 z workiem — Wiktorja 26.00—30.00 z workiem, mąka pszenna lukusowa 46.00—51.00, — 0000 41.00 — 46.00, — żytnia pyłowa 28.00—30.00, — sítkowa 22—24 — razowa 22—24.

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Cyrulik — Zaczynamy gołci. Jar. — Tip — Top. Melodram — Maż z grzeczności. Teatr Populární — Ksienża cyrkówka. Adria: — I. Ja się boję utył, II. Karolek ratuje Europe. Capitol: — Mistifrl. Casino: — Pogromcy przestworzy. Corso: — I. Ming Toy, II. Jak zarobić 1.000 dolarów tygodniowo. Czary — W krzyżowym ogniu. Grand-Kino: — Dr. Jekyll i Mr. Hyde. Ludowy: — Żegnal Mascote. Luna — Romny. Metro: — I. Ja się boję utył, II. Karolek ratuje Europe. Miłmoza — Aniołowie pękła. Oświatowy: — Dla doros. Tragedja na plęciowanych dla młod. Królowski łożdziec. Palace: — Moskwa bez maski. Pan: — I. Kobięto nie grzesz! II. Marynara wbrew wali. Przedwiołna: — Bracia Karamazow. Rakietta: — Zew ziemi. Resursa: — Straszna noc. Splendid — Człowiek, którego zabłem. Szuka: — Miljon.

Co zgotować jutro na obiad?

Zupa grzybowa. Befsztyk i kartofle. Kompot z gruszek. WINSZUJEMY. Jutro: Janowi. Wschód słońca 5.34. Zachód — 17.26. Długość dnia 11.44. Ubyło dnia 5.09. Tydzień 40.

Kusocińskiego gonili dwaj Austriacy.

Mordercze tempo biegu. Bieg 3 km. oraz próba Kusocińskiego na 2 mile angielskie 3 218 mtr. na ostatnich zawodach w Wiedniu miały przebieg następujący. Bieg rozpoczął „Kusy“ od 3.218 mtr. i w chwili gdy zbliża się do 3 km. pozostali kontynuując bieg „Kusy“ prowadził od początku do końca. Najwięk szere niespodziankę sprawili tu dwaj Austriacy.

Początkowo ani na krok nie ustąpił „Kusem“

Wszyscy na strzelnicę!

10 strzałów ku chwale Ojczyzny.

Jak się dowiadujemy dnia 2 bm. t. j. w niedzielę na tut. strzelnicach malokalibrowych. 1) SKS — ul. Piastowskiego (dojazd t-amw, nr. 14 na ul. Kąmie), 2) ŁKS — Aleja Unji nr. 2, do godz. 14. 3) Widzew — Sosna Rokocińska nr. 27, 4) 31 p. SK — 11-go listopada nr. 62 (koszary), 5) gimn. Zgromadzenia Kupców — Narutowicz nr. 68, 6) gimn. Kopernika — Śródmiejska nr. 41. W stanie oddanych „10 strzałów ku chwale Ojczyzny“.

Do strzelania na miejscu amunicja, którą można

użyć za zwrotem kosztów. Można strzelać również i z własnej broni.

Redakcja z swej strony apeluje do Czytelników, aby wzięli czynny udział w strzelaniu ku chwale Ojczyzny, jako najpewniejszego czynnika pokoju przez świadomość obrony Narodu.

Niech nikogo w dniu tym nie zabraknie na strzelnicę!

Table with lottery results: 91 411 573 793 804 6 40 90 907 25066 141 73, 272 348 418 509 49 79 812 19 57 733 41 67 846, etc.

Table with lottery results: 76011 28 31 144 78 350 62 81 477 511 642, 54 964 85 77085 202 83 238 46 67 352 400 3 6, etc.

Table with lottery results: 119105 30 79 94 200 09 64 388 407 62 64 516, 618 714 919 120009 78 80 156 224 358 93 428, etc.

Pas cnoty dla... mężczyzn.

Dalsze szczegóły paryskiej sensacji.

Pasy cnoty nie są wcale instytucją, która umarła wraz z rycerzami, zakutyimi w stal. Okazuje się, że jeszcze w roku 1885 istniała specjalna firma, która nawet ogłaszała się w gazetach i która produkowała różne modele na precyzyjne zamki.

Mało tego. W aktach policji paryskiej notowane są wypadki znalezienia przy rewizji osobistej pasów cnoty u mężczyzn, których żony, czy kochanki, nie ufały i wypuszczały na miasto jedynie zamknięte na kłódke.

Biedny trapiący zazdrością p. Little, o którym pisaliśmy stanowczo urodził się za późno. W epoce nudystów, brązowych, opalonych ciał na plażach swobody w strojach kobiecych — jego pas cnoty jest anachronizmem.

P. Little powinien być żyć w średniowieczu.

Ewentualnie w roku 1885. Aby być odbiorcą sławnej firmy.

Dzisiaj jest, niestety, tematem do swawolnych piosenek.

Próba rakiety stratosferycznej.

Inżynier Winkler, wynalazca rakiety stratosferycznej obserwuje z pomocą lustra odbiornika strzał rakietową.

Ród olbrzymów na niedostępnej górze. Zagadka Everestu.

Agencja Reutersa donosi, że od czasu, jak pierwsza ekspedycja na Everest trafiła na ślad dzikiego plemienia „Śnieżnych ludzi”, niejednokrotnie czyniono usiłowania, by dowiedzieć się czegoś o tem zagadkowym plemieniu, **lecz bez rezultatów.**

Mieszkańcy wiosek u stóp Everestu potwierdzają legendę o dzikich ludziach mieszkających na niedostępnych wyżynach.

Opowiadają, że wiele lat temu została porwana jedna z dziewczyn, mieszkanka wsi, położonej w dolinie;

dzięki człowiek zabrał ją w góry, gdzie została jego żoną i urodziła mu syna.

Później, gdy dziki człowiek umarł, kobieta zesłała z gór z synem i powróciła do rodzinnej wioski. Syn jej wyodrębnił się olbrzymim wzrostem i nie zwykłą siłą fizyczną. Potomkowie jego do dzisiejszego dnia są uważani za silaczów i olbrzymów. Z łatwością skracają szyję dzikim zwierzętom, zarzucają na plecy i wchodzą z niemi na górę. We wsi do dziś dnia nazywają ich „dzikimi”.

Dwugłowe monstrum.

Dziwaczne twory biologów.

Mimo, że nauka sięga już dzisiaj aż do głębi tajników przyrody, nie udało się jeszcze nikomu zbudować choćby najmniejszej żyjącej komórki Ameby (pelzaka) lub innego najprymitywniejszego żyjątka.

Gdyby jedynym znamieniem życia był ruch, mogłaby się nauka już poszczycić stworzeniem istot żyjących. Prof. O. Lehmann odkrył takie twory w postaci kryształów płynnych. Wystarczy do pewnych rozczynów dodać nieco lugu mydlanego, ażeby pobudzić twory te do rozpoczęcia pracy twórczej. Zachowują się one zupełnie tak samo jak bakterie. Podłużne łaseczki okrągłe bryłki pojawiają się w zdumiewającej różnorodności, obracając się nakoło swej osi, wiją się jak węże, żerując nawzajem z pozazdrośczenia godnym apetytem.

Jakgdyby były żyjącymi zwierzętami. Jeżeli między te drobnotwory dostanie się kryształek większy, pożera on mniejsze, podobnie jak się to dzieje w walce o brzy w świecie zwierzęcym. Mimo tych tajemniczych właściwości nie odważyła się dotąd nauka stworzyć tych zalczyków do świata ograniczonego.

Aczkolwiek człowiek niezdolny jest stworzyć nowego życia, potrafi on jednakże kształtować żyjące istoty tak, iż w wyniku rosnącej całości odmiennej jednostki. Takich cudownych operacji dokonał biolog amerykański Morgan na drobnych płazkach (Planaria lugubris). Jeżeli się robaczki temu odetnie głowę tuż za oczami

...odcięta głowa natomiast nie tworzy nowego tułowia, lecz zwrócona w przeciwną stronę drugą głowę. Powstaje monstrum z dwóch głów, pozbawione wszelkich innych organów a potrafiące utrzymać się przy życiu przez kilka tygodni. Biolog monachijski W. Goetsch wytworzył z pomocą podobnych zabiegów

plaszczaki o 4 oczach.

Nie dość na tem. Badacz amerykański Harrison pociął młode żaby rozmaitych gatunków i złożył poszczególne części w jedno indywiduum. Powstała nowa żaba fenomen. Rekord jednakże zdobył W. Goetsch, który złożył z rozmaitych indywiduów nowego polpa, który posiadał właściwości rozmnażania się.

Nauka nowotwory te nazywa „cimerami”.

Pięćdziesiąt tysięcy okrętów w największym porcie świata.

Ogrom londyńskich doków.

Londyn, we wrześniu. City, londyńska dzielnica handlowa, uważana jest za ośrodek handlu światowego. Niewątpliwie więc ujście Tamizy i dolny jej bieg stanowią jedną z najważniejszych arterii tego handlu, gdyż Tamiza w dziedzinie gospodarczej Anglii posiada bardzo ważne znaczenie. Londyn w stosunkowo krótkim czasie stał się największą przystanią świata, o czem przekonać się można, zwiedzając olbrzymie składy portowe i doki stolicy Anglii.

Niema chyba produktów i towarów, którychby nie wyladowywano w Londynie.

O ogromie ruchu handlowego w porcie londyńskim świadczą najlepiej cyfry: do przystani tutejszej zawija roczną 56.000 okrętów. Ta olbrzymia międzynarodowa flota handlowa przedstawia ogółem tonaż w wysokości 56 milionów ton, oraz wyladowuje rocznie towary i produkty spożywcze ogólnej wartości 700 milionów funtów.

Chcąc dostarczyć dalszych danych, w liczbach należałoby wspomnieć o tem, że w ubiegłym roku 35 milionów ton towarów znalazło chw. lowe pomieszczenie w portowych składach; czynnych było 1.500 kranów dla wyladowania i ponownego ładowania. Nadmienić również trzeba, że chłodnie dla łatwo psujących się produktów spożywczych mają obszar sześciu i pół miliona stóp sześciennych. Zastępują także na wzmiankę szybkie i precyzyjne maszyny dla wyladowania zboża, które w ciągu godziny ładują lub wyladowują po 2.500 ton pszenicy. Godny uwagi jest również kran - olbrzym, podnoszący od razu 150 ton - zawartość dziejącego w wagonów towarowych, co zastępuje pracę dwóch tysięcy robotników - trzy garzy.

W składkach na Cutler Street nagromadzone są najmniejszych dywanów perskie, wspaniałe wschodnie serwety i chusty. Pomimo depresji gospodarczej codziennie nadchodzi do Londynu świeżo ładunki tych cennych towarów, a w pomieszczeniach półtorożub obca się hurtownicy dla obejrzenia towaru. W ubiegłym roku przechowywano na składkach około 600.000 kwadratowych metrów dywanów. W ciągu jednego miesiąca przewożono z Australii trzy i pół miliona skrzyń jablek do Londynu. Składnicie chłodni przechowywały 900.000 ton warzyw, konserwy mięsne z 23 milionów baranów, 4 miliony centarów pomarańczy, 741.000 ton cukru, tyleż żelaza, stali i innych metali.

Warkot maszyn, poruszających kranów, wycie syren okrętów, głuchoe dźwięki młotów z warsztatów okrętowych, różnorodne zapachy produktów spożywczych - wszystko to oszałamia i odurza wiedzących dokoła. W piwnicach doków pomieszczenie można cztery miliony gallonów brandy, rumu, win i czystego spirytusu.

Najciekawiej przedstawiają się w dokach londyńskich kwatery urzędników, którym przypada w udziale kosztowanie różnych gatunków herbaty i tytoniu. Dziewięćdziesiąt procent całego im-

portu herbaty na imperjum brytyjskie odbywa się przez Londyn. Nigdzie chyba nie pije się tyle herbaty, co w Anglii, pomimo to importowana ilość w cenie pół milarda funtów st. na rok wyjada się cyfrą bajeczną, przewyższającą wszystkie przyszcześnie oblężenia. W samej przystani nabyć można taniaj najprzedniejsze gatunki herbaty, o ile zakupić ją można hurtowo. Osoby, kosztujące herbatę, gdy nabywają ją dla lokalnej restauracyjnych i herbarciarni, odróżniają gatunki już według zapachu liści i trafnie różniczkują mieszanki, nie trudząc się zbędnym kosztowaniem. Również i kupcy tytoniu, przez ręce których rocznie przechodzi 65 milionów kilogr. tytoniu, odznaczają się wielką rutyną. Dla zaspokojenia potrzeb Anglii co do wełny owczej, trzeba ostrzyć 50 milionów owiec.

Powyższe cyfry dają tylko ogólnikowe pojęcie o różnorodności produktów i towarów, dostarczanych do portu londyńskiego. Zwiędziąc kompleks doków z ich nadbrzeżnymi bulwarami długości 45 kilometrów, trudno uwierzyć wobec olbrzymiego ruchu, jaki tu panuje, że jest to tylko połowa normalnego obrotu handlowego, obniżonego z powodu kryzysu. Jednakże, jak utrzymują sfery wtajemniczone, wkrótce spodziewać się będzie można poprawy w tej dziedzinie.

zastrelili swoją wiarolonną żonę, za co skazany został na trzy lata więzienia. Działo się to w roku 1927. Po odsiedzeniu kary Becker udał się znów w zamorską podróż, z której niedawno wrócił do Niemiec. W czasie procesu padły oczywiście nazwiska tych mężczyzn, z których żona Beckera utrzymywała sta stosunki. Kupiec wszedł do obecnie adresu tych mężczyzn. Gdy mu się to udało, przybył Becker do Halle, gdzie

zastrelili lekarza dr. Boessa w jego poczekalni, poczem udał się do Duisburga. Tutaj odwiedził złotnika Bucholza. Gdy ten po otwarciu drzwi na zapytanie, czy jest Bucholzem, odpowiedział twierdząco, Becker czterema strzałami zabił go na miejscu. Strażnicy zaalarmowały współlokatorów i Becker bez oporu pozwolił się odprowadzić na policję. Tu wnet stwierdzono, że Becker jest również sprawcą mordu w Halle.

Aresztowanie kupca uratowało szereg innych mężczyzn od śmierci. Adresy ich znalezione bowiem przy Beckerze, jako byłych kochanków jego żony.

Aresztowany kupiec nie okazuje żadnej skruchy, daje wszystkie żądane wyjaśnienia, oświadcza, że do zemsty przygotował się oddawna.

Kto zostanie największym gadułą? 130 godzin paplania.

W tych dniach odbywa się, oczywiście w Ameryce, niezwykle konkurs, jakiego dotąd nigdzie jeszcze nie było, a mianowicie konkurs na największego gadułę.

Odnośny komitet w Chicago ustalił dla tego wariackiego konkursu następujące normy: Ci wszyscy, którzy będą się ubiegali o „zaszczyt” uzyskania tytułu „królów gadułów”; i znacznej nagrody pieniężnej przeznaczony dla zwycięzcy, będą musieli mówić bez przerwy przez 130 godzin z rzędu to znaczy niemal przez 5 i pół dni, z jedną godziną przerwą co 24 godzin.

Po za temi krótkimi okresami odpoczynku, w których jest dozwolone, by biorący udział w konkursie

...odsłuchali sobie głos za pomocą pastylek lub płukania gardła, będą oni mogli pleść piąte przez dziesiąte o wszystkim, co im się będzie podobalo, krzycząc śmiejąc, deklamując, szepcząc lub gwizdając. Trzeba jednak, by jakiś dźwięk wydobywał się im z gardzieli.

Sędziowie konkursu - z zegarem w ręku - będą uważali na każdy

najmniejszą oznakę zmęczenia, zdyskwalifikując bezlitośnie tego kto dłużej niż trzy sekundy pozostanie bez tchu. Do konkursu mogą się zgłaszać wyłącznie mężczyźni, kobiety bowiem, zdaniem Amerykanów, stoja „po za konkursem”.

Gdy bochenek chleba kosztował 300 m. ljonów... Wystawa inflacyjnych pieniędzy w Berlinie.

W Berlinie otwarta została wystawa wielkiego zbioru inflacyjnych pieniędzy papierowych z czasów wojny, a głównie z pierwszych lat wojennych.

Jak potężna fala tych znaków pieniężnych zalała wówczas Niemcy i kraje przez Niemców okupowane, świadczą o fakcie, że na wystawie zebrano

10.000 kolorowych okazów różnej wielkości i różnego formatu. Według opinii znawców trzeba by jednak potrójnego wysiłku dla zupełnego skompletowania tych 30.000 papierów zdrukowanych cyframi, jakie naprawdę kursowały w Rzeszy i na terenach zasięgu jej militarnej przemocy.

Obliczono, że taka pełna wystawa mieściłaby się w pięciopiętrowym gmachu o 60 salach!

Dziwne uczucia napędzają widza w obliczu tych cyfr, ułożonych do snu wiecznego, na mieniących się wszystkimi kolorami świstkach.

Mówią one o czasach, w których

bochenek chleba kosztował rano 300 milionów,

a wieczorem dwa razy tyle. Ludzie, którzy umieli liczyć tylko do tysiąca, czy nawet do miliona, musieli nagwałt rozszerzać swe wiadomości rachunkowe, aby nie zgubić się wśród szalonego tańca miliardów i biljonów.

Banki państwowe i prywatne zaczęły robić poważną konkurencję astronomom, którzy dotąd mieli monopol na tak zawrotne cyfry.

W ciągu owych dziwnych lat inflacji dokonała się niesłychana przemiana wartości „Banknoty” pyszniące się wieżerowemi cyframi, reprezentowały tak mało, że nie pokrywały nawet kosztów czystego kawałka papieru, na którym je wydrukowano. W parze z tem szła coraz mniejsza staranność o szatę zewnętrzną znaków pieniężnych, które wreszcie uległy zupełnej barbarzyńczej.

W malowniczej Jugosławii.

Wieżniaczka bosniacka w oświetlonym stroju narodowym.

Piękność z czarnymi ząbkami. Pojęcia estetyczne u dzikich narodów.

Pojęcia estetyczne zmieniają się stosownie do stopnia szerokości geograficznej.

W Arabii kobiety malują sobie palce na czerwono, usta na niebiesko; w Persji zdobia twarz różnemi rysunkami, oczy zaś otaczają czarną obwódka; w Indiach farbuja zęby na czerwono; w Sjamie, jeśli kobieta chce uchodzić za piękną, musi mieć zęby jak helon czarne u Hottentotów niewiasty malują całe ciało w czerwone i białe kratki; w Grenlandji kobiety nacieraia twarz farbą niebieską i żółtą, przeciągając pod skórą nitki pokryte sadzami; Indjanki nacieraia się szafranem i tuszem.

Na wszystkich niemal wyspach Oceanu Spokojnego: Indyjskiego tatuowanie uważane jest za największą ozdobę u kobiet

i poniekąd zastępuje im odzież; w Nowej Holandji kobiety nacieraia ciało ostrymi miazdami, nie dają ranom się zoić i tworzą w ten sposób na ciele głębokie blizny, które maia podnosić ich urode. Inny rodzaj ozdoby polega na ucleciu małego palca lewej ręki.

U ludów cywilizowanych nos prosty uważany jest za jeden z warunków piękności, tymczasem na Sumatrze matki starannie spłaszczają nosy swym córkom ażeby były urodziwe. Wśród wielu plecion indyjskich, w północnej Ameryce, istnieje zwyczaj spłaszczania czaszki w celu jej uwiększenia.

U nas zachwycają się szczupłą, wysmukłą kibiścią, tymczasem u Turków otyłość stanowi jeden z warunków piękności niewieściej, a na wyspach Sandwich kobieta, która jest bezkształtna bryłą tuszu uchodzi za cud urody. Matki umyślnie tużają swoje córki

galkami z ryżu i studła, ażeby im zapewnić pożądaną tuszę.

W Chinach duże oczy wcale nie są uważane za ozdobę; kobieta piękna musi mieć małe oczy, brwi długie i wąskie, cerę żółtą, a przedwysztkiem małe nogi. W tym celu od dziecka podwijają dziewczynkom pale pod stopy i bandażują silnie, ażeby noga się nie rozrosła; chińska piękność z trudnością chodzić może i na całe życie zostaje kaleką.

W Sjamie, Koczinchinie i Annamie długie paznokcie stanowią ozdobę; mają one nieraz kilka cali długości i muszą być noszone w bambusowych futerałach, ażeby się nie łamały. Murzyńska piękność musi mieć małe oczy, grube wargi, nos spłaszczony, wehniaste włosy i skórę czarną jak heban.

W Nowej Gwinei przebijają nos i wstawiają w niego kawałek drzewa lub kość dla ozdoby. U niektórych plemion w południowej Ameryce nacieraia wargi i przeciągają przez nie drewnianą paleczkę. W Gwinei przebijają usta cierniami.

Podszuchane.

NIEPOROZUMIENIE.

— Zanim zacznę właściwe badanie, pozwoli mi pan postawić jedno pytanie: Co pan pije?

— Pan jest niezwykle uprzejmy panie doktorze. Jeżeli mogę prosić, to wolalbym kieliszek konjaku...

MOWA.

— Czy już przemawiałeś kiedykolwiek przed większym zgromadzeniem Edziu?

— Tak.

— I co powiedziałeś?

— Jestem niewinny, wysoki sądzie,